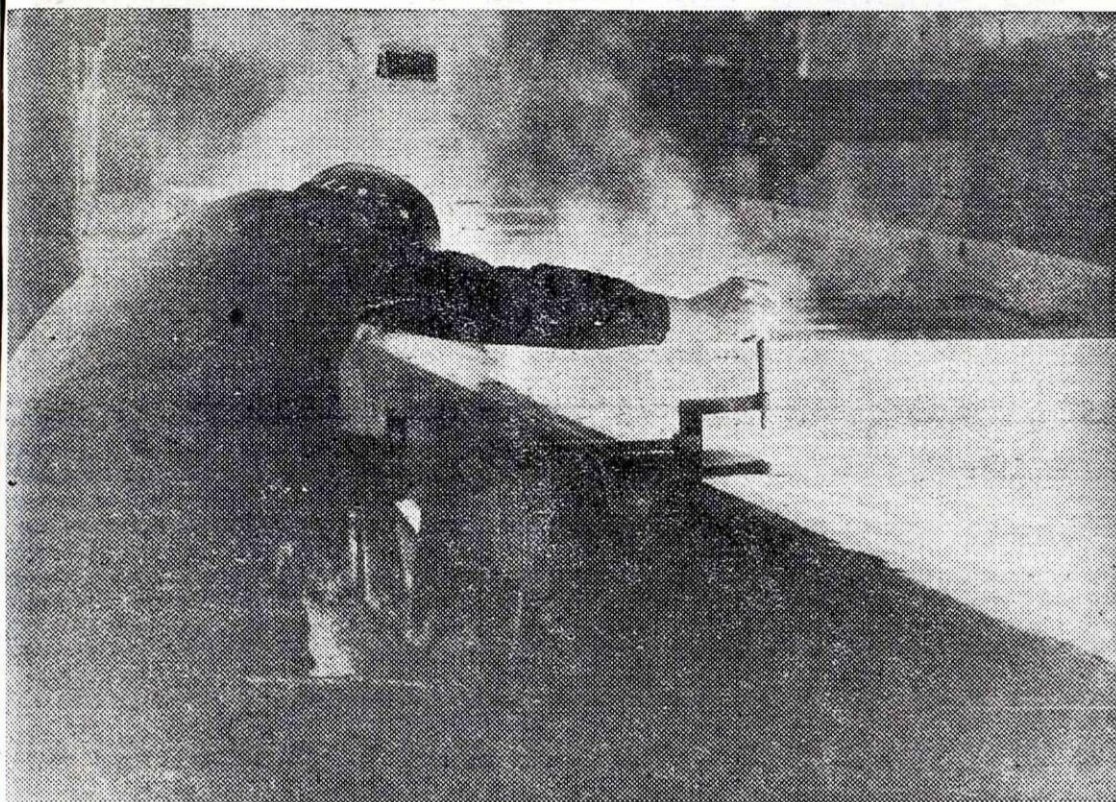

Jesenice, 15. januarja 1971

ŽELEZAR — GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE JESENICE
 — Ureja redakcijski odbor — Glavni in odgovorni urednik Joža Varl — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Naslov: Uredništvo »Železara«, združeno podjetje SLOVENSKE ŽELEZARNE Ljubljana — Železarna Jesenice. Telefon int. uredništvo 483, administracija 484 — Tisk CP »Gorenjski tisk«

ŽELEZAR

Sodelavec iz valjavniške proge 2400

Naši predstavniki informirali o sedanji situaciji v Železarni CK ZKS in republiški sindikat

Politični aktiv Železarne, ki se je sestel v soboto, 9. januarja in ki je obravnaval vprašanje nelikvidnosti in napoved združenega transportnega podjetja Ljubljana, da bo v primeru neplačila tekočih dovozov ustavilo vse usluge Železarni, je sklenil, da se o tem morata obvestiti republiški sindikat in CK ZKS.

V torek, 12. januarja je sekretar CK ZKS inž. Andrej Marinc po teh vprašanjih na razgovor sprejel sekretarja občinskega komiteja ZKS Jesenice Pavla Lotriča, sekretarja TK ZKS Železarne inž. Toneta Varla, predsednika osnovne organizacije sindikata Železarne Srečka Mlinariča in predsednika delavskega sveta Železarne Franca Kobentarja. Pri razgovoru pa sta bila navzoča tudi pred-

sednik in podpredsednik republiškega sindikata Tone Kropušek in Jože Globačnik.

Predstavniki političnih organizacij in delavskega sveta Železarne so v razgovoru seznanili navzoče o sedanji situaciji v Železarni v zvezi z nelikvidnostjo oziroma ustavitvijo prevozov Železarni s strani ZŽTP Ljubljana, z ukrepi vodstva podjetja in s stališči tovarne do teh vprašanj. Grajali so tudi odnos republiških predstavniških organov, ki prepočasi reagirajo na dovolj zgodaj sporene probleme, oziroma šele takrat, ko nastopijo že posledice, odnosno ko je škoda že nastala. V razgovoru so obravnavali tudi globlje vzroke nelikvidnosti in odstopanja od reformnih in stabilizacijskih ukrepov. Navzoči predstavniki republiških političnih organizacij so v razgovoru prav tako poudarili, da ne soglašajo s takim ravnanjem ZŽTP Ljubljana, oziroma s takim načinom reševanja medsebojnega dolgovanja.

Izredna seja odbora za poslovno politiko

Za naše razmere nespremenljivo ravnanje ZŽTP Ljubljana, ker je problem treba reševati globlje

V torek, 12. januarja je v popoldanskih urah predsednik inž. Emil Ažman sklical izredno sejo odbora za poslovno politiko. Na seji so bili tudi predstavniki uprave podjetja in političnih organizacij Železarne. Obravnavali so ukrep združenega železniškega transporta podjetja Ljubljana, ki je 11. januarja od 11. ure dalje ustavilo ves dovoz Železarni. Za naše razmere je nesprejemljivo ravnanje ZŽTP in njihov enostranski odstop od pogodbenih obveznosti, kar je povzročilo delovni skupnosti določeno škodo. Čeprav je medtem dovoz v Železarno ponovno vzpostavljen, je odbor dovolj objektivno in vsestransko obravnaval vzroke za nastalo situacijo, ki so predvsem v vsesplošnem medsebojnem dolgovanju oziroma nelikvidnosti.

Glavni direktor mag. inž. Peter Kunc je uvodoma poudaril, da že nekaj let tečejo razgovori in korespondenca med Železarno in ZŽTP Ljubljana v bolj ali manj napetem ozračju. Dobre volje je dovolj na obeh straneh, vendar pa glede na to, da smo oboji nekje na dnu lestvice v pogledu plačevanja oziroma dolgovanja, so vsi pritiski, kot posledica nelikvidnosti, veliko bolj vidni kot drugje. ZŽTP ima pri svojih poslovnih partnerjih 160 milijonov terjatev in dolguje svojim dobaviteljem 80 milijonov dinarjev. Železarna pa je še na slabšem, saj ima 250 milijonov terjatev pri kupcih in 104 milijone dolgov do svojih dobaviteljev. Železnica je namreč menila, da se ne more več

tolerantno obnašati do svojih dolžnikov in izbrala našo Železarno kot največjega, ne pa najtežjega dolžnika in ukrepala s prekinitvijo dovoza surovin in drugega materiala Železarni.

Ne zanikam, niti ne ugovarjam ZŽTP pravice, da zahteva od nas plačilo, je nadaljeval direktor, kar je povsem normalno v vsem poslovnem svetu. Potrebno pa je prav gotovo razumeti, da smo v Jugoslaviji v specifičnem položaju in se je temu položaju primerno potrebno tudi obnašati. Menim, da je ZŽTP z enostranskim odstopom od pogodbenih obveznosti, ki so v veljavi, nekje prestopilo mejo v naših razmerah dovoljenega ponašanja. Direktor mag. inž. Kunc je

zatem opisal vsa dogovarjanja in korespondenco oziroma predložene plačilne konstrukcije od začetka decembra lanskega leta dalje med obema partnerjema za ustrezno plačilo zapadlih terjatev in za plačevanje v bodoče, pri čemer tudi železnica ni naredila vsega, kar bi lahko, da bi se dolgovanje zmanjšalo. Razumljivo pa Železarna glede na splošno gospodarsko in finančno situacijo, zahteve ZŽTP, da od 10. januarja dalje plačuje prevozne storitve vsakodnevno s čekom ali gotovino, ni mogla sprejeti. Kljub vsemu je ZŽTP ustavila dovoz in seveda s tem povzročila delovni skupnosti veliko škodo.

Glavni direktor je seznanil odbor, da so danes imeli predstavniki občinskih in tovarniških političnih organizacij in samoupravnih organov Železarne razgovor o tem vprašanju na CK ZKS, kateremu je prisostvoval sekretar inž. Andrej Marinc in predsednik in podpredsednik republiškega sindikata Tone Kropušek in Jože Globačnik. V razgovoru so problem nelikvidnosti kot osnovo za težak položaj obeh podjetij

pravilno razumeli, ravnanje ZŽTP pa ocenili kot presejnetljiv in za naše razmere nerazumljiv.

Na raznih nivojih pa so obravnavali vprašanje plačevanja dolgov in zahteve

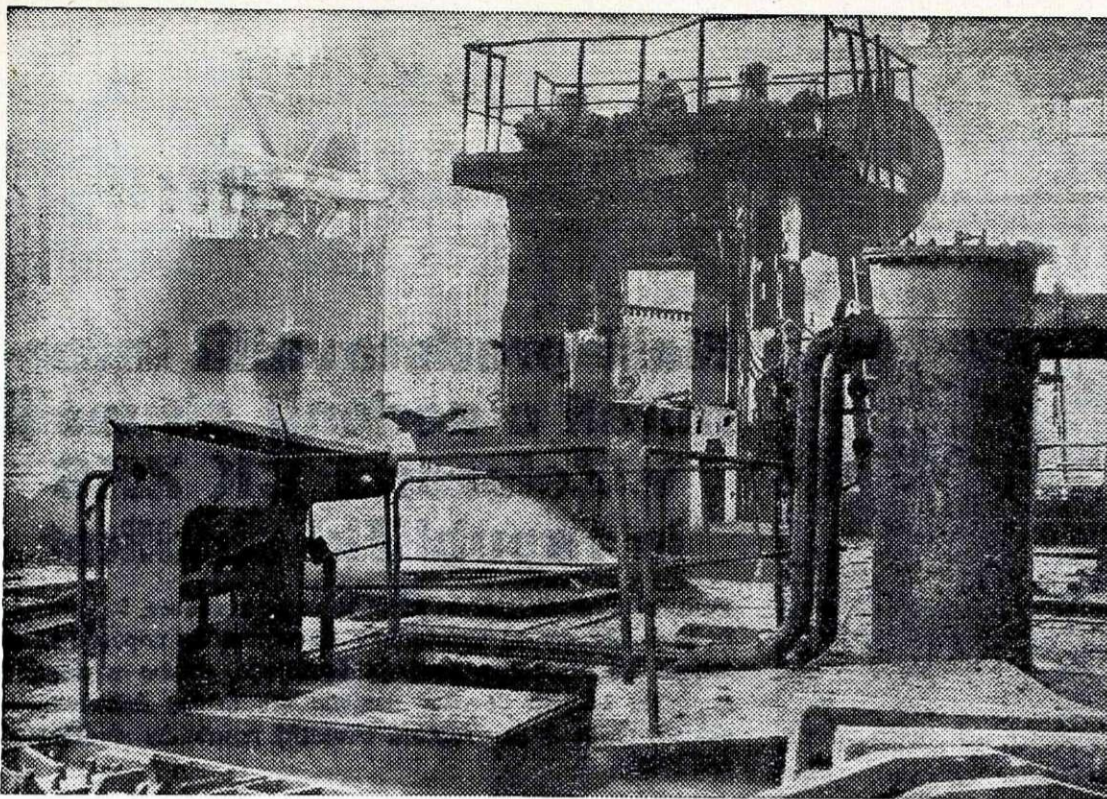
(Nadalj. na 10. str.)

Izredna seja delavskega sveta Železarne

Osnovno vprašanje je splošna nelikvidnost

V sredo, 13. januarja, je predsednik Franc Kobentar sklical izredno sejo delavskega sveta Železarne. Za dnevni red je predlagal informacijo o trenutni situaciji v zvezi z enodnevno prekinitvijo prevozov tovorov za Železarno s strani Združenega železniškega in transportnega podjetja Ljubljana, ki jo je podal glavni direktor mag. inž. Peter Kunc in ki je enaka informaciji odboru za poslovno politiko in ki jo tudi objavljamo. Osnovni poudarek na seji je veljal vprašanju nelikvidnosti o čemer je podrobno govoril direktor finančno računovodskega sektorja Mitja Medvešek, ki ga v nadaljevanju v povzetkih tudi navajamo. Na seji so bili navzoči poleg članov uprave podjetja še generalni direktor ZPSZ Gregor Klančnik, sekretar ObK ZKZ Pavel Lotrič, predstavniki političnih organizacij Železarne in nekateri republiški poslanci.

(Nadalj. na 2. str.)

Demontaža ustavljenega obrata na Javorniku

Osnovno vprašanje je splošna nelikvidnost

(Nadaljevanje s 1. strani)

Glavni direktor mag. inž. Peter Kunc, je v nekoliko skrajšani obliki podal enako informacijo kot na seji odbora za poslovno politiko in ob koncu ponovno poudaril, da je vzrok za nastalo situacijo med ZŽTP Ljubljana in Železarno, v splošni slovenski in jugoslovanski nelikvidnosti. Iz tega razloga je tudi predlagal predsedniku DS, da se to vprašanje obravnava iz aspekta nelikvidnosti, ki našemu podjetju grozi, da če smo včeraj stali zaradi železnice, lahko že jutri stojimo zaradi drugih dobaviteljev. Nastali problem med železnico in nami, je nadaljeval direktor, je samo eden izmed žarišč, ki se lahko že jutri razširi na ostale naše dobavitelje in obratno tudi mi lahko povzročimo tako žarišče v našem odnosu do dolžnih kupcev. Temu naj seja delavskega sveta posveti današnja pozornost, ker nelikvidnost hromi naše delo in povzroča take zaplete, je zaključil glavni direktor.

DOBAVITELJI . KUPCEM — 104,0 : 245,6 MILIJ. DIN

V nadaljevanju se je, je direktor finančno - računovodskega sektorja Mitja Medvešček poudaril, da so na sektorju pripravili nekaj podatkov za boljše ilustracijo likvidnosti v podjetju. Podatkov, ki kažejo, zakaj danes v podjetju nimamo več sredstev, s katerimi bi reševali

ne samo take primere kot je ZŽTP Ljubljana, ampak celotno nabavo reprodukcijskega materiala oziroma celotno problematiko obratnih sredstev v Železarni. Pomanjkanje obratnih sredstev, je nadaljeval govornik, je kronično že od zaključevanja 47. natečaja dalje in se je gibalo od 50 do 150 milij. N din. Poznamo spremljanje podatkov, ki jih bom navajal, nam bo v dokaz, da je Železarna v letu 1970, z vidika ekonomskih pokazateljev, poslovala zelo uspešno, kot že leta nazaj ne. Ker pa je v izredno kritičnem položaju z likvidnimi sredstvi, je ravno v istem položaju, kakor v začetku prejšnjih let, ko smo poslovali z izgubo.

Prvi pomembni pokazatelj je stanje oziroma saldo dobaviteljev, ki je v začetku lanskega leta znašal 184 milij. din, med letom pa smo obveznosti do dobaviteljev znižali za 89,3 milij. din, oziroma so znašala 31. XII. 1970 le še 94,7 milij. din.

Tako vidno zniževanje naših dolgovanj je v tem, da so dobavitelji v letih 1968 in 1969 zaradi našega slabega plačevanja predložili akceptne naloge in tisti, ki so jih obdržali na blokiranem žiro računu, so v lanskem letu postopno prihajali do svojega denarja. Na žalost moram poudariti, da je ZŽTP v začetku lanskega leta umaknilo za 10 milij. akceptnih nalogov, s čemer se je izključilo iz vrstnega reda in zato je

danes tudi naše dolgovanje za 10 milij. višje, kot bi bilo sicer. Drugi vzrok za zniževanje salda dobaviteljev, je naša vedno večja vezava na uvoz. To povzroča podjetju še dodatne težave pri pridobivanju likvidnih sredstev, kajti uvozne surovine se morajo plačevati naprej. Uvoz se je povečal od 114 milij. v letu 1969 na 142 milij. v letu 1970, letos pa se predvideva za 280 milij. din uvoza. To so ogromni zneski, ki jih lahko pokrivamo samo z namenskim krediti. Dolgovanja je podjetje pokrivalo poleg vrstnega reda na blokiranem žiro računu, v glavnem s kompenzacijami. Ker pa ZŽTP Ljubljana, Petrol in Savske elektrarne nimajo naročnikov, ki jim Železarna dobavlja svoje blago, da bi prek njih izvajali kompenzacije, je za ta podjetja potrebno najti ustrezne rešitve.

Direktor Medvešček, je za tem naštel deset največjih dobaviteljev Železarne in naše dolgovanje do njih: ZŽTP Ljubljana — 25,7, Savske elektrarne — 21,7, Matres — 17,1, Petrol — 14,8, koksarna Lukovac — 12,9 milij., sledijo: Vatrostalna — 4,6, tovarna dušika Ruše — 2,6, Brodospas — 2,1, železarna Skopje — 2,1 in Elektrotehna Ljubljana 1 milij. dinarjev. Skupaj jim dolgujemo 104 milij., kar je več kakor saldo dobaviteljem, ker se sako dobaviteljev znižuje za avanse, ki jih dajemo tujim dobaviteljem.

Stanje pri naših kupcih, je dejal govornik, pa je ravno obratno. Od začetnega stanja 1. 1. 1970, ki je znašalo 179,4 milij., se je saldo kupcev oziroma njihovo dolgovanje Železarni povečalo do 31. 12. na 245,6 milij., kar pomeni povečanje za 66,2 milijona dinarjev. Pri tem je zanimivo, da se saldo do 31. 8. ni bistveno spreminjal, potem pa je sledil izreden skok. Deset največjih kupcev v državi dolguje Železarni 136 milij. din (nasproti 104 milij., ki jih dolgujemo desetim največjim dobaviteljem) in sicer: Kovinotehna Celje — 24,1, Celik Beograd — 23,6, Metalka Ljubljana — 22,7, Metalservis Beograd — 20,7, Ferinport Zagreb — 10,7, Jeklotehna Maribor — 10,6, Crvena zastava Kragujevac — 8,8, tovarna verig Lesce — 6,0, TAM Maribor — 5,2 in Litostroj Ljubljana — 4,5 milijonov dinarjev, po stanju 31. 12. 1970.

Za zmanjšanje plačil v II. poll. lani, je nadaljeval direktor, je več vzrokov. Iz analize plačil smo ugotovili, da smo v I. poll. prodali okoli 171.400 ton proizvodov za 447 milij. dinarjev, skoraj isto količino pa smo v II. polletju prodali za 486 milij. Istočasno smo ugotovili, da je bila v I. poll. plačana realizacija 444 milijonov, v drugem pa le 439 milij., kar pomeni skupno razliko med plačano in fakturirano realizacijo 50 milij. din, kar bi nam v tem trenutku še kako prav prišlo za manjkajoča obratna sredstva. V II. polletju lani je bilo urejeno vprašanje cen naših izdelkov, hkrati pa je prišlo do linearnih gospodarskih ukrepov za stabilizacijo gospodarstva, ki so zavrlj plačevanje.

Analiza kupcev nam je pri ukrepih, ki smo jih naredili, skladno s prvič ugodno strukturo oziroma ugodno razliko med dobavitelji in kupci, pokazala, da smo bili verjetno preveč tolerantni do slovenskega tržišča, ki absorbira več kot 50 % celotne naše prodaje. Med ukrepe, ki sem jih omenil, sodijo akceptni nalogi za 38 milijonov, ki smo jih v zadnjih desetih dneh poslali našim kupcem, ne glede na firmo. Poleg tega imamo za okrog 150 milijonov zapadlih dolgov za 22 milij. vloženi tožb, za 10 milijonov pa smo že dobili podpisanih akceptnih nalogov, poleg zgoraj omenjenih. Rezultate teh ukrepov pa lahko pričakujemo šele v prihodnjih mesecih.

Veliko težav povzroča Železarni blokiran žiro račun, zato so zahteve kogarkoli za plačila s čeki, toliko bolj neumestne. Železarna je imela 1. 1. 1970 163,8 milij. blokade na žiro računu, 31. 12. pa še 146,7 milij. Naš delež je bil skozi vse leto od 40 do 50 % slovenske blokade, ob koncu leta pa smo padli na 37,3 % celotne blokade v Sloveniji, ki je znašala 393 milijone dinarjev.

Pri tem moram poudariti je dejal tov. Medvešček, da se je v letu 1970 pričelo od plačevanje anuitet iz 47. natečaja. Celoten znesek teh anuitet je 36 milij. din in smo uspeli dve tretjini teh anuitet pokriti z meničnimi krediti. Le-ti usmerjajo preliv kupcev direktno na banko in se je zaradi tega za 26 milij. din zmanjšal priliv na žiro račun, ker so se sredstva odtekla v tisto banko, ki nam je za anuitete odobrila menični kredit. Tretjino teh anuitet pa se pojavlja v blokadi sami. Problem bo letos še težji, zato bomo morali v akciji do naših kupcev doseči boljše rezultate kakor lani, ker se nam sicer lahko zgodi, da se blokada ne bo nič zniževala. Letos so anuitete še večje kakor lani.

Zanimivo pri tem je, je nadaljeval govornik, da so podjetja, ki so uvidela v kakšni situaciji je Železarna in ki so striktno in sprotno dajala svoje akceptne naloge, zmanjšala naše dolgovanje na minimum. Za primer navajam železarno Zenico, ki je lani zmanjšala na ta način naše dolgovanje od 46 milijonov din v začetku leta, na en milijon ob koncu leta. Jasno je, da če bi vsi uveljavili tak način, da do takih rezultatov ne bi vsi prišli, ker sredstev zato ni bilo nič več, pač pa bi se naša dolgovanja proporcionalno zniževala vsem. Medvešček je za tem poudaril zanimivost strukture blokiranega žiro računa, v kateri imajo banke s svojimi obresti velik delež, poleg treh slovenskih podjetij.

Da bi zmanjšali velik primanjkljaj obratnih sredstev v letošnjem letu, smo uspeli zvišati naše kredite za 29,7 milij. din, med letom je tudi — ZPSZ dobilo 51 milijonov kreditov zaradi česar so se povečali dolgoročni krediti in zmanjšali kratkoročni. Začetno stanje dolgoročnih kreditov za obratna sredstva je bilo 93,1 milij. din, stanje ob koncu leta pa 138 milij. din. Na račun tega so se znižali kratkoročni krediti od 111 na 96 milij. Skupni porast teh kreditov je 30 milij. din, kar pomeni ravno toliko, kolikor se je povečal uvoz. To je razumljivo, kajti če smo šli na uvoz, smo zmanjšali domače dobavitelje in smo rabili 30 milij. novih kreditov, ker so to namenski krediti. S tem pa seveda nismo rešili startne osnove za nabavo novih obratnih sredstev.

Direktor Medvešček je svoje poročilo zaključil s ponovnim poudarkom na potrebnih ostrejših ukrepih do kupcev, pri čemer pa mora pomagati tudi proizvodnja s solidnostjo in kvaliteto.

Po razpravi, v kateri je sodeloval tudi generalni direktor ZPSZ Gregor Klančnik, so predlaganim sklepom odbora za poslovno politiko dodali še nekaj točk in jih soglasno v celoti sprejeli. Sklepe objavljamo na 3. strani.

Tudi mladi so razpravljali o nastali situaciji v Železarni

Mladinski aktiv promet — transport Železarne, sekretariat tovarniške konference ZMS in predstavniki občinske konference ZMS Jesenice, so v torek 12. januarja kar na dveh sestankih obravnavali nastalo situacijo v Železarni s prekinitvijo prevoznih uslug s strani Združenega železniško transportnega podjetja Ljubljana.

Pismo sprejeto na obeh sestankih, so v imenu 1400 mladih proizvajalcev zaposlenih v Železarni, poslali republiškim političnim in predstavniškim organom, direkciji in mladinski konferenci ZMS ZZTP Ljubljana, direkciji

ZPSŽ in železarne Jesenice ter občinskim družbeno-političnim organizacijam Jesenice.

V svojem pismu grajajo tak način reševanja dolgovanja Železarne do ZZTP, ki je le posledica finančne in splo-

šne gospodarske situacije v Sloveniji in Jugoslaviji. Mladi proizvajalci v Železarni so se vključili v prizadevanja uprave, samoupravnih in političnih organov podjetja, da se odstranijo posledice sistemskih napak preteklih let in da največ kar morejo s svojim delom in sposobnostmi prispevajo k sanacijskim in stabilizacijskim ukrepom. Tudi mladi so v preteklem letu dodali svoj delež k uspešnim poslovnim rezultatom Železarne. Zato, pravijo v svojem pismu, ne morejo in nočejo sprejeti takega načina reševanja, kot se ga je poslužilo ZZTP Ljubljana, ker jih onemogoča pri njihovih prizadevanjih in ker rušijo dosežene uspehe.

V svojem pismu poudarjajo, da tudi v bodoče pričakujejo nadaljnje učinkovite podpore republiških organov pri reševanju nelikvidnosti, ki je vzrok za nastalo situacijo v železarni Jesenice. Pričakujejo in zahtevajo tak način reševanja, ki ne bo prizadel oziroma škodoval prizadevnemu kolektivu zato, da se rešuje drug kolektiv.

Sklepi DS Železarne

sprejeti na izredni seji delavskega sveta Železarne, dne 13. I.

● Delavski svet je obsodil odločitev Združenega železniškega transporta podjetja Ljubljana o ustanovitvi vseh prevozov železarni Jesenice, ker je enostransko odstopilo od temeljne dolgoročne pogodbe, ki smo jo sklenili 15. maja 1970. Niti pogodbeni odnos niti splošna gospodarska situacija ne opravičujeta in ne moreta opravičevati Združenega železniškega transporta podjetja, da je enostransko odstopilo od izvrševanja te pogodbe.

● Delavski svet popolnoma podpira in se strinja s postopki, ki jih je v zvezi z ustanovitvijo prevozov sprejelo vodstvo podjetja in družbeno politične organizacije. Svet tudi soglaš s pismom, ki ga je s tem v zvezi vodstvo podjetja poslalo Združenemu železniškemu transportnemu podjetju Ljubljana.

● Delavski svet je z zadovoljstvom sprejel prizadevanje republiških organov in bank, da so pripravljene v tej akciji pomagati in da so zagotovili plačevanje Združenemu železniškemu transportnemu podjetju Ljubljana z dodatnim kreditom. Način same akcije pa je nesprejemljiv, ker so ti isti organi to sklenili šele na pritisk, ne pa po redni samoupravni poti, ki sta jo Železarna in Združeno podjetje slovenske železarne ubirala do njih v drugem polletju 1970. leta.

Da bi preprečili take prekinitve v tehnološkem procesu zaradi neizvršenih dobav naših dobaviteljev, ker ne plačamo dolgov, je potrebno zagotoviti potrebna obratna sredstva:

- z doslednim izterjevanjem dolgov pri naših kupcih. Pri tem se zavedamo, da je boljše plačevanje možno le, če bomo v dobavah dovolj solidni,
- z rešitvijo naše vloge na upravnem odboru republiških rezerv gospodarskih organizacij,
- z novimi bančnimi dolgoročnimi krediti.

OBVESTILO

Predsedstvo TK ZMS Železarne obvešča vse delegate za letno konferenco, da bo le-ta danes, v petek 15. 1. ob 16. uri v kulturnem domu na Hrušici. Želijo, da se zaradi pomembnosti vsi vabljeni konference tudi polnoštevilno udeležijo.

Obvestila kolektivu ● Obvestila kolektivu ●

Dežurna služba

	telefon	
	v pisarni	doma
SOBOTA, 16. januarja:		
inž. Jaka SOKLIČ, strojne del.	556	888
NEDELJA, 17. januarja:		
inž. Miroslav NOČ, vodstvo vzdrževanja	873	754
PONEDELJEK, 18. januarja:		
dr. inž. Marin GABROVSEK, TKR	380	732
TOREK, 19. januarja:		
Franc MĻAKAR, elektrodni odd.	543	790/35
SREDA, 20. januarja:		
Edi CENCEK, tehnične službe vzdrževanja	548	727
ČETRTEK, 21. januarja:		
inž. Božidar BARTELJ, valjarna 2400	638	83/114
PETEK, 22. januarja:		
Teodor OKROŽNIK, gradbeno vzdrževanje	577	739

Dežurna služba traja od datuma nastopa ob 7. uri do naslednjega dne do 7. ure. Kolikor dežurnega ni v pisarni ali doma, kličite glavnega vratarja na telefon 410. Morebitne spremembe dežurnih so razvidne iz obvestil, ki jih vsako soboto objavljamo na razpisnih deskah pri vseh vratarjih.

Tajništvo tehničnega in proizvodnega direktorja

Obvestila kolektivu ● Obvestila kolektivu ●

Lanski uspehi racionalizatorjev in novatorjev spodbuda za naprej

Kljub temu, da letos naši novatorji na žalost niso dosegli številčnega rekorda izboljševalnih predlogov, katerega smo napovedovali v začetku leta, smo z doseženimi uspehi inovacijske aktivnosti lahko zadovoljni. V minulemu letu so energetiki, instrumentalci, strojni in elektro vzdrževalci uvedli v proizvodni proces 45 uspešnih tehničnih izboljšav, ki vse prinašajo naši železarski skupnosti velike, večstomilijonske prihranke in koristi.

Lani so naši inovatorji pri-gospodarili naši skupnosti prek 2.200.000 N din koristi in prihrankov, ki pa se prav

gotovo vse nikakor ne morejo prikazati v dinarjih, kajti mnogo izboljšav prikazuje večjo delovno varnost in boljše delovno vzdušje zaposlenih. Naši iznajditelji so v vsakem pogledu opravičili priznanje in zaupanje, ki ga prejemajo in izkazujejo ob vsaki priliki organi samoupravljanja in uprava podjetja. Vse to pa nas prav gotovo nikakor ne sme uspati, temveč moramo s podvojenim delovnim in ustvarjalnim poletom še in še razvijati na vseh ravneh inovacijske aktivnosti, kajti to ne bo samo v korist posameznikom, temveč vsej Železarni.

Lani je bilo priznanih, odobrenih in izplačanih 83.490 N din spodbudnih novatorskih in racionalizatorskih odškodnin, kar je mnogo več kot v dosedanjih letih.

Odbor za inovacijo pri DSŽ je lani na petih sejah na osnovi objektivnih in pozitivnih ocen in izračunov prihrankov in koristi priznal in izplačal 30.500 N din odškodnin.

Komisije za oceno novatorskih in racionalizatorskih predlogov pri svetih DE, so imele seje po potrebi. Vsega skupaj so imele 23 sej, na

katerih so sproti obravnavale v proizvodnjo uvedene izboljševalne predloge.

Komisija pri svetu DE predelovalnih obratov je priznala in izplačala 9.470 N din odškodnin.

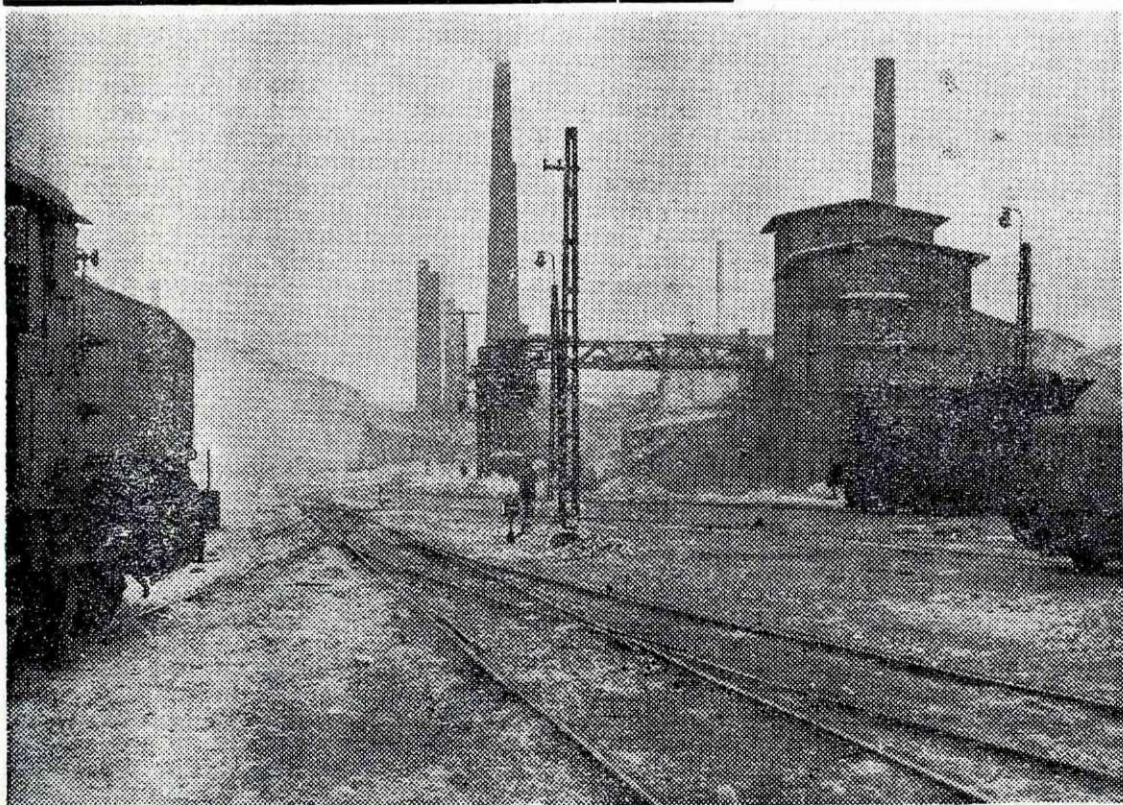
Komisija pri svetu DE vzdrževanja je imela največ dela, kajti strojni in elektro vzdrževalci se najbolj aktivno, prizadevno in tudi uspešno vključujejo v vrste inovatorjev. Med letom je imela komisija pet sej in je priznala in izplačala 6.910 N din spodbudnih odškodnin.

V talilnicah so med letom na petih sejah priznali in izplačali 5.600 N din odškodnin.

V DE promet — transport pa so imeli le eno sejo in enemu avtorju priznali 235 N din. Komisija za novatorstvo in racionalizacijo pri svetu DE upravnih služb je imela prav tako eno sejo in nagradila enega avtorja z 200 N din.

V lanskem letu le delovna enota energetskih obratov ni imela nobene seje, niti niso čutili potrebe, da bi analizirali vzroke, zakaj ni zanimanja za inovacijsko dejavnost v delovni enoti.

Iz prikazanih rezultatov posameznih novatorjev v posameznih obratih in DE je razvidno, da je inovacijska aktivnost v Železarni močno razvejana. To je tudi jamstvo, da so priznane in izplačane odškodnine v vsakem pogledu upravičene in da so dosegle svoj pravi namen.

V ponedeljek ob 11. uri so obstali vsi vlaki in lokomotive ZZTP Ljubljana, ki opravljajo usluge Železarni

Mladi o sebi, svojih problemih, nalogah in perspektivah

Zadnja seja predsedstva pred konferenco

V ponedeljek je bila kot ponavadi redna seja predsedstva TK ZMS Železarnice, ki pa je bila zadnja pred letno konferenco. Tudi tokrat je tekla beseda o pripravah na letno konferenco mladinskega aktiva Železarnice.

Predsednik TK ZM Miro IPAVEC je uvodoma pozval vse tiste prisotne, ki so vodili letne sestanke v obratnih aktivih Železarnice, da podajo svoja poročila. Po poročilih lahko sodimo, da mladi kljub nazornim napotkom niso izpolnili svoje naloge kot je bilo pričakovati. S tem pa bo tudi delo zadolženih članov, ki bodo urejali in iz zapisnikov izbirali najbolj aktualna vprašanja in teme iz raznih področij, dosti bolj oteženo. Ravno ti sestanki naj bi poleg volitev novih vodstev obratnih aktivov vsebovali tudi razpravljanje glede splošnega dogajanja okoli mladega človeka v Železarni. Rezultati teh sestankov naj bi tako predstavljali resnične želje in potrebe mladih, kar naj bi vodstvo TK tudi predvsem upoštevalo pri načrtovanju nadaljnje politike dejavnosti TK ZM Železarnice.

Pred samo sejo predsedstva pa se je prvokrat v omenjenih pripravah na letno konferenco sestala tudi volilna komisija. Njena naloga je bila sestaviti predloge za volilno listo in sicer za predsednika in sekretarja TK ZM Železarnice ter njeno predsedstvo. Člani volilne komisije so svojo nalogo vzeli zelo resno in po tehtnih premislekih predloge za kandidatno listo tudi sestavili. Ta lista sicer še ni popolna, ker niso imeli vseh zapiskov z letnih sestankov obratnih aktivov, iz katerih bi bilo mogoče razbrati, kdo so novi predstavniki posameznih aktivov, ki bodo zastopani v predsedstvu TK. Kljub temu pa je komisija izdelala predloge za predsednika in sekretarja TK ter predlagala 12 mladih iz Železarnice za člane ObK ZMS Jesenice. Ti predlogi so bili na seji predsedstva dani v razpravo in bili tudi soglasno sprejeti in potrjeni.

Pred zaključkom seje so člani predsedstva še enkrat pregledali posamezne zadolžitve ob izvedbi letne konference in opomnili še na nekatere pomanjkljivosti.

E. Z.

Letna konferenca mladinskega aktiva HVŽ

V petek, 6. januarja, so se mladinci iz hladne valjarne — žičarne po dolgem času spet sestali v sejni sobi na svoji letni konferenci, na kateri so bili prisotni tudi obratovodja hladne valjarne inž. Leon Mesarič, sekretar ObK ZMS Jesenice Zlato Vogrič, predsednik sindikata DE HVŽ Franci Klinar in član predsedstva TK ZMS Igor Haferle.

Skromno poročilo o delu aktiva v preteklem obdobju je imel Zvone Ober. Aktiv je bil najbolj delaven na športnem in kulturnem področju, ostalo delo pa je zanemaril. Ko je v prometni nesreči izgubil življenje predsednik mladinskega aktiva HVŽ Alojz Činkelj, je delo v odboru zamrlo. Zaradi nezainteresiranosti ostalih članov odbora je bila nedejavnost iz dneva v dan večja.

V nadaljevanju je spregovoril tudi sekretar ObK ZMS, ki je omenjal vrsto nalog, katere naj bi reševali mladinski aktiv v delovni organizaciji. Pri tem ne gre samo za šport in kulturo, ki ju tudi ne smemo zanemarjati, temveč se je treba poglobljati čim več tudi na področjih: mladi na delovnih mestih, odnosi med sodelavci in delovodji, obratovodstvom, sindikatom in drugimi organizacijami, ki delajo v obratu.

Besedo za besedo da stavek. Tako so tudi mladi navedli vrsto vprašanj. S tem pa so se tudi živahno vključevali v razpravo. Na večino vprašanj je odgovoril obratovodja in tudi postavil predlog, kako naj izgleda mladinski aktiv v obratu.

Ob koncu so izvolili še novi odbor, ki naj bi v prihodnjem obdobju vodil mladinski aktiv. Izvoljeni so bili: Franjo Kragolnik, Herman, Rozman, Srčič, Babič, Kogovšek, Ober, Martelj in Kikelj. Za novega predsednika je bil izvoljen Ferdo Kikelj, za podpredsednika pa T. Babič. V nadzorni odbor so izvolili kot predsednika obratovodja HVŽ inž. Leona Mesariča in člana Francija Klinarja in Jožeta Mura. Vsi trije so bili pred leti prizadevni mladinski aktivisti.

Čim več uspeha novemu odboru, da bi mladi dosegli večjo povezanost in uspehe!

F. K.

Živahna aktivnost pred letno sejo občinske konference mladih

V petek se je sestalo predsedstvo občinske konference ZMS in razpravljalo o neposrednih akcijah in zadolžitvah pred letno sejo občinske konference Zveze mladine. Ta bo, kot smo že poročali, v nedeljo, 31. januarja v dvorani Delavskega doma pri Jelenu.

V tem mesecu potekajo letne konference v večini mladinskih aktivov, vodstvo občinske organizacije pa hkrati razširja področja svoje dejavnosti. Sklep o tem je bil pravzaprav sprejet že pred meseci, vendar so se priprave in dogovarjanja zavlekla, tako da bomo šele v tem mesecu sklicali ustanovne sestanke Zveze mladine v nekaterih krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah. Tako bodo v tem mesecu ustanovni sestanki aktivov Zveze mladine na Blejski Dobravi, Plavžu, Kranjski gori in Žirovnici in v gradbenih podjetjih Sava in Gradis. Nekateri od omenjenih aktivov sicer obstajajo, vendar so neučinkoviti, zato je nujno, da začnemo znova, vsaj dosedanja praksa narekuje takšne, dosledne korake pri delu.

Ker smo o organizacijskih pripravah na letno sejo že govorili, se bomo tokrat seznanili z vsebinskimi pripravami na letno sejo občinske konference Zveze mladine.

Izhodišče za letno sejo bo obravnavo o nalogah in vlogi, položaju mladih v občini in o konkretnih nalogah občinske konference Zveze mladine v občini.

Kakšni smo mladi v občinskem prostoru, koliko nas je, kako smo izobraženi, kakšen je naš socialni in ekonomski položaj, kateri so sloji mladih v občini in kako delujejo, izkoriščamo svoj prosti čas. Na vsa ta vprašanja mora dati odgovore letna seja, ki pa bo največ pozornosti posvetila prav vključevanju mladih v družbena dogajanja v občini, povezano s tem pa je tudi izobraževanje za to vrsto aktivnosti.

V tem letu se je občinska organizacija začela postavljati na svoje noge. Zato je tudi prav, da je v dogovarjanju zmogla alternativa, kako razpravljati in delovati čim bolj konkretno in učinkovito.

Predsedstvo se je odločilo, da bo še pred letno sejo sklicalo ožji politični mladinski aktiv občine in na njem razpravljalo o konceptu dela ZM v občini, o slojevitosti in nalogah ZM v občini. Tako bo vsebinsko letna seja zares dobro pripravljena.

Predsedstvo je tudi predlagalo, da v počastitev 30-letnice vstaje jugoslovanskih narodov in 30-letnice ustanovitve OF, organizira oziroma razpiše občinska organizacija mladih tekmovanje med vsemi aktivimi ZMS v občini.

Tekmovanje bo zajemalo praznovanja ob 30-letnici vstaje, prireditve v mesecu mladosti, organizacijo športnih in kulturnih prireditev, družbeno izobraževanje in sodelovanje med aktivimi ZMS in JLA. S tem tekmovanjem želi vodstvo občinske konference ZMS poživiti dejavnost nekaterih aktivov. Nagrade, ki bodo spodbudne, bodo podeljene na dan JLA, 22. decembra, podatke o doseženih rezultatih pa bo zbirala posebna komisija.

milan

Mladinski izobraževalni center

(predkonferenčno gradivo)

V prejšnji številki Železarnice sem pisal predvsem v strnjeni obliki o delovanju občinske organizacije ZM in o njenih izhodiščih, danes pa naj omenim še obliko tako imenovanega izobraževalnega centra, ki ima vlogo združiti bistvene dejavnosti organizacije, jih izpopolniti, podpreti in odpreti navzven; mladinski množici.

V naši občini predstavljajo problem kadri, kar se kaže več ali manj v vseh družbenopolitičnih organizacijah. Precej smo krivi sami, saj na Jesenicah nimamo nobene oblike mladinske politične šole poleg srednjih šol, ki še vedno ne nudijo mlademu človeku znanje in smernice, uporabne v družbi in praksi. To lahko opravičujemo s tem, da imajo šole svoj program, toda ta bi moral v večji meri vsebovati tudi tako obliko izobraževanja. Torej to vrzel, če lahko tako imenujemo, bi lahko nadoknadili vsaj v neki meri v najrazličnejših oblikah mladinske politične šole, kajti danes mora postati izobraževanje nujen sestavni del družbenopolitičnega delovanja ZM. Ne smemo ga puščati ob strani kot do sedaj in da vidimo v njem le izobraževanje predstavnikov aktivov in komisij. Tudi v tem smislu je bolj siromašno. Vsi moramo doumeti, da se potrebe po družbeno-ekonomskem in političnem izobraževanju postavljajo danes zelo široko. Prav za ZM je še najbolj potrebno, da se tega še posebno zaveda.

Kot smo omenili, je ZM organizacija, ki vključuje mlade ljudi, ki se v zapleteno družbeno življenje šele vključujejo in prav za to vključitev potrebujejo kar največ znanja. In ne samo strokovnega, pač pa tudi družbeno-ekonomskega in političnega. Zato je potrebno, da se postavijo v zvezi s takim izobraževanjem naslednje naloge:

— Pripraviti in omogočiti je treba čim širšemu krogu mladine sistematično družbeno-politično izobraževanje.

— Izoblikovati današnjim pogojem primerno vsebino in oblike izobraževanja.

— S kadrovske in materialno krepitvijo tega dela uvažati v izobraževanje najsodobnejše metode v skladu z aktivno vlogo slušatelja v procesu izobraževanja.

Ob vsem tem moramo upoštevati, da mladinska politična šola, o kateri danes govorim, ni edina oblika, kjer bi se mlad človek družbeno-politično izobraževal. V nekem smislu bi lahko govoril o celovitosti tega izobraževanja. Tako politična šola naj bi izgubila ozek šolski značaj. V tem smislu tudi sam izraz ne ustreza. To obliko mladinskega izobraževanja bi imenovali **mladinski izobraževalni center**, ki bi s svojo dejavnostjo razvil več smeri in sicer:

- šport, kultura,
- mladinski klub,
- družbeno-politično izobraževanje.

(Poudarim naj, da je to sama klasifikacija smeri, sicer se vse v svojem delovanju prepletajo med seboj.)

Omenil sem, da bi mladinski izobraževalni center razširil svojo dejavnost v več smeri, tako da zajame vsa interesna področja, jih razvija in formira v jedra. Tako je v delu na področju športa in kulture vključena serija predavanj in razgovorov v zvezi s športom, ki je veliko interesno področje mladih, pri tem pa ne smemo zanemariti interesno področje kulture na splošno, ki pa je občutno manjše. Mladim ga je potrebno približati na ustrezen način in ga osvojiti kot sestavni del njihovega duhovnega bogstva in življenja. V tej zvezi kaže narediti tesno povezavo z vsemi društvi in organizacijami, ki razvijajo svoje delo na teh osnovah.

V sedanjem času ima mladinski klub v organizaciji ZM zelo velik pomen. ZM je nekaj, kar več ali manj formalno obstaja. Z organizacijo mladinskega kluba pa izgublja značaj gole formalnosti in postaja nekaj, kar resnično združuje mlade in videli bomo, da jih ne združuje samo na njim ustreznih področjih, ampak še več. Mladinski klub je jedro, v katerem se prepletajo vse dejavnosti mladinskega izobraževanja. Pri tem pa ne smemo niti pomisliti na tak mladinski klub, ki smo ga na Jesenicah že imeli in je bilo le trhlo jedro le nekaterih mladincev. Kljub temu, da to vsi vemo, se nekateri še vroče zavzemajo za tako obliko kluba. Menim, da takega kluba resnično ne potrebujemo.

V tako imenovanem mladinsko izobraževanje je vključena serija predavanj in razgovorov, ki s svojo tematiko posežejo na več področij, kot npr.: razvoj naše družbe, dogodki v svetu, spolna vzgoja... Program za družbeno-politično izobraževanje bi bilo potrebno izdelati skupno z vsemi družbeno-političnimi organizacijami, ki nameravajo sodelovati pri »gradnji« mladega človeka.

V mladinsko izobraževalnem centru moramo torej imeti pred očmi, da pomagamo oblikovati mladega človeka v okviru razvijajoče socialistične družbe, v okviru splošne in strokovne vzgoje ter mu pri tem nudimo ustrezno podporo pri reševanju njegovih osebnih vprašanj. Tudi osebnih vprašanj ne more reševati, če ne pozna celotnega družbenega položaja, v katerem živi in če zlasti ne pozna perspektive, ki se posamezniku in tudi njegovim osebnim vezem, zakonu in družini odpirajo v naši socialistični družbi.

Vasilij Koprivec

Samoupravni organi v preteklem tednu

63. seja odbora za plan in finance

Predsednik odbora za plan in finance je sklical prvo sejo odbora v novem letu, in sicer že 63. po vrsti od začetka mandata, v četrtek, 7. 1. 1971 in za dnevni red predlagal obravnavo uspehov proizvodnje v zadnji dekadi decembra in v decembru minulega leta.

Iz poročila, ki ga je podal direktor za proizvodnjo je bilo razvidno, da smo december uspešno zaključili kljub težavam zaradi snežnih padavin in pomanjkanja surovin. Mesečna finančna realizacija, ki je znašala 89,8 milijonov pa je bila najvišja v minulem letu. Bežno so pregledali tudi rezultate minulega leta in ugotovili, da je tudi leto uspešno zaključeno glede na znane težave, ki so spremljale proizvodnjo prek celega leta in smo planske naloge v celoti izpolnili. Skupna proizvodnja je le za nekaj odstotkov manjša od planirane, blagovna proizvodnja pa je izvršena 99,7 %, ali praktično v celoti.

Kolikor so bili rezultati za minulo leto razveseljivi, toliko so bila predvidevanja za januar in za začetek leta zaskrbnjujoči. Martinarna je že 5. januarja stala 28 ur z vsemi pečmi zaradi pomanjkanja mazuta, pa tudi sicer 4. peč ne obratuje, ker ni mogoče zagotoviti toliko mazuta, da bi ta peč normalno obratovala. Težave so tudi s preskrbo starega železa in grodlja, pa bo verjetno 4. peč morala stati še nekaj časa zaradi občutnega pomanjkanja potrebnega vložka. Delno bomo ublažili nastali izpad proizvodnje surovega jekla z zalogami ingotov in bram v valjarni Bela, vendar bodo zaloge izčrpane do 15. januarja in če do takrat ne bosta mogli obe jeklarni nor-

malno obratovati, bodo nastale velike težave v proizvodnji tudi v drugih obratih. Strinjali so se z odločitvijo vodstva tovarne, da se likvidirana težka proga in delno valjarna 1300 razdreta in porabita kot staro železo. Tako bi pridobili približno 1000 ton vložka za jeklarno. Menili so, da bo zaradi kritičnega pomanjkanja vložka treba sprejeti vrsto ukrepov, pa če bo treba zamenjati tudi proste sobote oziroma jih realizirati drugače kakor pa so z okrožnico predvidene.

9. seja sveta DE valjarne Bela

Svet DE valjarne Bela je imel 25. 12. 1970 9. redno sejo. Ugotovili so, da so bili vsi sklepi prejšnje seje izpolnjeni. Clani sveta so obširno problematiko za mesece avgust, september, oktober pregledali že pred sejo.

V razpravi je šef DE inž. Perne govoril o porabi energijskih medijev, ki je v okviru postavljenega plana ter ob prehodu na strojni obračun prek IBM oddelka. Na začetku razprave je tov. Grošel opozoril na težave, ki jih imajo s skladiščenjem rezervnih delov in materiala. Letih tudi primanjkuje, zato v prihodnje v takem stanju ne bi mogli zagotoviti izpolnjevanja planskih nalog.

Inž. Karba, direktor proizvodnega sektorja je v razpravi obravnaval problematiko rezervnih delov, ki jih dobivamo iz uvoza. Težave na-

stajajo zaradi finančnih sredstev, saj nam dolžniki dolgujejo 245 milijonov, mi pa našim dobaviteljem 120 milijonov. Inž. Karba je spregovoril tudi o IBM strojih, ki smo jih naročili zato, da bi hitreje in bolje zasledovali proizvodnjo, proizvodne stroške in celotno poslovanje, toda za tak način dela so potrebni točni podatki na karticah. Namen IBM strojev je v tem, da vsak trenutek lahko dobimo potrebne podatke o našem delu. Ko je odgovarjal na vprašanje tov. Bega, kako dolgo bomo na Beli valjali kv. 120, je povedal, da bo to potrebno toliko časa, dokler valjarna v Štorah ne bo redno obratovala. Plan bluminga za leto 1971 je večji, v ta namen pa so bili nabavljeni flemarski stroji, CM stroj, žerjav, toda kljub temu bodo še težave. Dogovorjeno je, da bo spremenjen tehnološki postopek v toliko, da bodo v večji meri uporabljali potisno peč. Iz odgovora inž. Karbe na vprašanje inž. Senčarja je razvidno, da je položaj glede preskrbe z mazutom kritičen zaradi finančnih sredstev.

Na osnovi posredovane problematike in razprave je bilo na seji sprejetih tudi več sklepov. Le-ti opozarjajo na to, da je treba odpraviti napake, ki se pojavljajo na podatkih za izračun prek IBM računalnika. Vodstvo DE bo s posebnim dopisom zahtevalo pojasnilo strojnega vzdrževanja oziroma odgovor na vprašanje, kakšne so možnosti za organizacijo grupe za urejanje armatur, žlebov in krožnih vodil v valjarni žice. Šefu DE transport bodo poslali odgovor v zvezi s sklopom sveta DE transport, ki govori o slabem stanju tirov in nepredpisanih premikalnih stezah v »striper« halli. Potrdili so začasni normativ delovne sile za nove stroje v čistilnici polizdelkov in sicer 40 delavcev. Zadnji sklep opozarja vodje delovnih skupin v valjarni žice, da v prihodnje redno sklicujejo sestanke in zapisnike dostavljajo vodstvu DE in sekretarju delavskega samoupravljanja.

Tov. Komljanec je pripomnil, da bo treba poslati pritožbo zaradi delovnega mesta I. razrezovalca trakov, ker je problematično, kajti ljudje odhajajo. Inž. Perne, šef DE, je pojasnil, da je z novim letom k valjarnam priključen del proizvodnje z Javornika in sicer k adjustaži štekel — žarilne peči, lužilnica in pocinkovalnica z normativom 87 ljudi, k valjarni žice pa bo priključen obrat Javornik I. Obratovodja valjarne žice tov. Grošel je poslal dopis v zvezi s premiranjem valjarne žice, ker pa SEP na pismo ni odgovoril, bodo poslali urgenco. Inž. Senčar je imel pripombe glede doseganja norm, ki je zelo različno. Nujen je dogovor vodij oddelkov glede kriterijev za doseganje norm.

Tov. Divjak je povedal, da je SEP dostavil problematiko OD za leto 1971. 15. januarja bodo o tej problematiki razpravljali na posebni seji komisije. Predsednik komisije tov. Divjak bo problematiko posredoval članom komisije, inž. Perne pa vodjem oddelkov.

20. seja komisije za nagrajevanje v valjarni Bela

Clani komisije za nagrajevanje pri svetu DE valjarne Bela so bili na seji dne 9. 1. seznanjeni z razdelitvijo mase osebnih dohodkov v decembru. Na osnovi podatkov za valjarno Bela in valjarno žice, ki so bili primerjani tudi s podatki za vso železarno, je bil sprejet sklep, da osebni dohodki za valjarno Bela in valjarno žice ostanejo nespremenjeni. Nadalje so na seji ugotovili, da je pripravljen predlog za povečanje normativa v adjustaži za 40 ljudi. Komisija se je s predlaganim začasnim normativom strinjala. Povečan normativ bo tudi na blumingu in šteklju, ker bo začela obratovati potisna peč.

Sektor za ekonomiko podjetja je poslal odgovor na pritožbo v zvezi s kategorizacijo delovnih mest. Iz odgovora je razvidno, da je bilo popravljenih več tarifnih postavk, predvsem tistih z nižjimi kategorijami. Kategorija je bila popravljena tudi za vodjo odprave, za urejevalca oblik, orodja in prevzemalca polizdelka.

23. seja odbora za življenjske pogoje in rekreacijo

V torek, 29. decembra minulega leta je bila 23. seja odbora za življenjske pogoje in rekreacijo, na kateri so obravnavali plan izredno plačanih dopustov in dotacij v letošnjem letu, pregledali so sklepe prejšnje seje in reševali tekoče zadeve ter prošnje.

Pri pregledu sklepov so ugotovili, da so izvršeni. Na predlog kadrovskega sektorja pa so sklenili, da se prizna 100 % bolniška odsotnost tistim delavcem, ki bi kljub trikratnemu cepljenju proti gripi zboleli za gripo.

Podrobnega plana dopustov in dotacij za letošnje leto niso mogli obravnavati, ker niso razpolagali z vsemi potrebami kulturno-prosvetnih in športnih organizacij pa tudi globalne vsote še ni odobril delavski svet Železarne. Po tem, kar so odobrili v minulem letu so sklenili, da bodo na prvi naslednji seji delavskega sveta podjetja, oziroma na seji, ko bo delavski svet obravnaval zaključni račun 1970, predlagali global 4000 dni izredno plačanega dopusta in 650.000 din dotacij. Te številke so nekoliko višje od lanskih zato, ker je večina športnikov, vsaj vrhunskih, ki potrebujejo največ izredno plačanega dopusta, zaposlenih v vzdrževalnih obratih, ki delajo v sistemu 4 + 1. Za večje dotacije za kulturno-prosvetno in športno rekreativno dejavnost v Železarni in jeseniški občini, pa so se odločili zato, ker smo v zadnjih letih sanacije Železarne, te dejavnosti zaradi pomanjkanja sredstev nekoliko zanemarili, pa tudi družbeni standard je bil zaradi tega močno okrnjen. Upali so, da bodo uspehi minulega

leta dovoliti takšno povečanje, ki prav za prav niti ni tako občutno.

Iz sredstev, ki so jih imeli še na razpolago po odobritvi delavskega sveta, so odobrili za praznovanje novoletne jelke in dedka Mraza v jeseniški občini skupaj 6.000 din od tega 1.000 din namensko za bolne otroke jeseniške bolnice in 1.000 din namensko za oskrbovance socialnega zavoda Dr. Franceta Berglja. Socialnemu zavodu dr. Franceta Berglja so odobrili tudi dotacijo 8.000 din kot prispevek k razširitvi doma.

V nadaljevanju seje so obravnavali nekaj tekočih zadev in prošenj. Strinjali so se s predlogom tovarniškega odbora sindikata Železarne glede dodeljevanj priznanj jubilarom dela v podjetju in so to iniciativo v celoti podprli. Naročili pa so kadrovskemu sektorju, da skupaj s sektorjem za ekonomiko in finančno-računovodskim sektorjem predlog pregledajo in predložijo tisto varianto, ki jo bo glede na finančni plan možno realizirati že v 1971. letu. Med prošnjami je bilo največ takšnih, s katerimi so razne organizacije in društva prosila za finančno pomoč. Vse te prošnje so zavrnili spričo tega, da so vsa, od delavskega sveta odobrena sredstva, že izčrpali.

14. seja odbora za kadre

Predsednik odbora za kadre je sklical 14. sejo odbora v torek, 12. januarja 1971 in za dnevni red predlagal reševanje tekočih zadev in prošenj.

Pregledali so tudi sklepe prejšnje seje in ugotovili, da so izvršeni razen točke 3, ki pa so jo odložili za nedolžen čas. V tem času mora kadrovski sektor proučiti vprašanje inštruktorjev in predložiti odboru vsestransko rešitev za daljše obdobje.

Med tekočimi zadevami so najprej odobrili povečanje štipendij za 20 % glede na veliko povečanje stanarine in hrane v študentskem naselju in domovih. Povečanje je usklajeno s ostalima dvema železarnama, pa kljub temu ne bo doseglo študentskega minimuma 640 din. Zato so sklenili, da bodo tistim štipendistom, katerim osebni dohodek na družinskega člana ne doseže 300 din, izplačali razliko v obliki finančne pomoči, ostalim štipendistom, pa bodo morali to razliko prispevati starši. Nove štipendije, ki bodo veljale od 1. januarja 1971 znašajo glede na letnik:

za srednje šole od 280 do 360 za višje šole od 420 do 480 za visoke šole od 420 do 600 din na mesec.

Obravnavali so predlog razširitve dejavnosti naše srednje tehnične šole tudi na železarno Ravne in odobrili, da Železarna kot usta-

noviteljica železarskega izobraževalnega centra da soglasje za ustanovitev oddelka srednje tehniške šole metalurške smeri v železarni Ravne v šolskem letu 1971/72. Ostale zadeve okrog financiranja tega oddelka morata rešiti železarsko izobraževalni center in železarna Ravne z republiko izobraževalno skupnostjo. Menili so, da bo v bodoče treba bolj intenzivno delati na zblizevanju izobraževalne dejavnosti, tako tehniške srednje šole, poklicnih šol, usposabljanja ozkih priučeniških poklicev kot ostalega funkcionalnega izobraževanja v okviru združenega podjetja.

Odobrili so, da Železarna prevzame pokroviteljstvo nad tekmovanjem učencev poklicnih kovinarskih šol Gorenjske in v ta namen prispevali 10.000 din, za delno kritje stroškov tekmovanja. Slovesnosti ob zaključku tekmovanja se bo udeležil tudi predstavnik Železarne.

V nadaljevanju seje so odobrili dokončno razporeditev sedmih odgovornih delavcev na delovna mesta, ker so bili doslej na ta delovna mesta razporejeni kot vršilci dolžnosti. Rešili so tudi nekaj prošenj.

Sestanki delovnih skupin

26. 12. 1970 — MARTINARNA — KOLOMAR — LIVNA JAMA — K osnutku pravilnika o odgovornosti delavcev na delu pripomb ni bilo. Plan za leto 1971 bodo izpolnili, če bo na voljo vložek, gorivo in če bo Vatrostalna delo pravočasno opravila in v redu. Zavzemali so se za ponovno uvedbo zaščitnih vozov, za prevoz kokil, s čemer bi si olajšali delo v livni jami.

Vprašujejo zakaj ni verig s kavlji za pokrivanje. Na podestu nasproti peči je treba namestiti sireno. Žerjavovodje se pritožujejo zaradi slabe razsvetljave livne jame.

25. 12. 1970 — GRADBENO VZDRŽEVANJE — JAVORNIK — BEVC — Seznanjeni so bili s predlogom gospodarskega načrta za leto 1971 in menijo, da je potrebno večje sodelovanje s proizvodnimi obrati, da bo zastojev čimmanj. Ob prehodu na skrajšani delovni čas bo treba delovni dan še bolje izkoristiti. Predlagajo naj bi zvišali urne postavke oziroma procente. Delavnice so pretesne in želijo lažje zaščitne čevlje. S toplim obrokom v kantinah niso zadovoljni.

25. 12. 1970 — GRADBENO VZDRŽEVANJE — TESARJI — ZUPAN — Razpravljali so o proizvodnem načrtu za leto 1971 in se zavzemali za tesnejšo povezavo s proizvodnimi obrati. Imeli so pripombe glede osebnih dohodkov, ki ne ustrezajo zaradi vedno večjega porasta cen. Potrebni bodo ukrepi, sicer bodo izgubili strokovni kader.

25. 12. 1970 — KADROVSKI SEKTOR — dr. RJA-ZANCEV — SOCIALNO ZDRAVSTVENA SLUŽBA — Sestanku je prisostvoval tudi direktor kadrovskega sektorja Tomaž Ertl. Člani delovne skupine so spregovorili o problemih, s katerimi se ukvarjajo pri delu. Najprej so govorili o prenizki oceni delovnega mesta industrijski bolničar, kar velja tudi za obratnega higienika. Tovarišica Peternelova je povedala, da nameravajo v HVZ okrniti prostor, ki ga uporablja rešilna postaja, da bi tako uredili delovodski pisarni. Povedala je tudi, da je poslovanje v kantini HVZ malomarno in nehigiensko, saj košare s kruhom odlagajo na prostoru pred straniščem. Slavica Ivanovič se pritožuje nad nekaterimi delovodji, ki ugovarjajo odločitvam bolničarja, kadar je treba poslati delavca k zdravniku ali celo v bolnico. Jožica Bajt in Zdravko Pogačnik sta govorila o problematiki socialno zdravstvene službe. Tovariš Pogačnik je opozoril sodelavce iz rešilnih postaj, naj se potrudijo, da bodo zaupane naloge opravili, da bo na rešilnih postajah red in da ne bodo nikoli zaprte zaradi občasne odsotnosti bolničarjev.

26. 12. 1970 — VEN — LEBAN — BELA — Ob razpravi o osnutku pravilnika o odgovornosti delavcev so posvetili pozornost prekrškom, ki se smatrajo kot kršitev delovne discipline v podjetju. Kritizirali so higienske prostore. Od osmih kabin za kopanje so uporabne samo tri, a vendar estetsko zelo slabo izgledajo. DS Železarne naj spremeni sklep, ki se nanaša na delavce, ki delajo po sistemu 4 + 1, ker za njih državni prazniki ne obstojajo. Predlagajo, naj bi prvi in drugi januar izločili iz tega turnusa.

26. 12. 1970 — VEN — KOBLAR — LUŽNIK — TRONTELJ — JAVORNIK — Najprej so razpravljali o planu za leto 1971, nato pa se dalj časa zadržali pri nagrajevanju. Ponovno so obravnavali vprašanje, zakaj razlike pri plačilnih grupah v VEN Bela v primerjavi z ostalimi oddelki VEN-a. Vprašujejo tudi kaj je s sklepom sprejetim na DS vzdrževanja, ki govori o gibljivem delu osebnega dohodka in naj bi bil odvisen od proizvodnega obrata v katerem je zaposlen. Na postavljena vprašanja je odgovarjal inž. Seljak.

28. 12. 1970 — GRADBENO VZDRŽEVANJE — PETRAŠ — PLASTIKA — Menijo, da bodo večje planske naloge v letu 1971 lahko dosegli ob dobri organizaciji dela, medsebojnim sodelovanjem in vestnim delom zaposlenih. Zavedajo se, da bo ob prihodu na skrajšani delovni čas treba delovni čas dobro izkoristiti. Govorili so še o higienskih pro-

stori, skladiščenju trakov in čistoči v delavnici. K pravilniku o urejanju stanovanjskih vprašanj niso imeli pripomb.

28. 12. 1970 — GRADBENO VZDRŽEVANJE — KLEMENC — MIZARJI, ILESKARJI, STEKLARJI — Posredovano je bilo gradivo o planskih nalogah za leto 1971, kjer je bil poudarjen odnos vzdrževanja do teh nalog. Obravnavali so še prehod na 42-urni delovni teden ter pravilnik o urejanju stanovanjskih vprašanj delavcev. Predlagali so lažje zaščitne čevlje za pleskarje in steklarje.

28. 12. 1970 — RTA — LOGAR — Z ozirom na večje naloge ter plan je bilo predlaganih nekaj konkretnih ukrepov. Zmanjšati bo treba čas zastojev plinskih naprav, izboljšati kvaliteto vzdrževanja ter povečati toplotno tehnične kontrolne meritve in s tem preprečiti morebitno večjo materialno škodo. Vzporedno s prehodom na skrajšani delovni čas bo treba povečati storilnost oddelka in sicer z boljšo organizacijo in boljšim preventivnim vzdrževanjem.

28. 12. 1970 — RTA — BEDEN — RMR — Prisotnih je bilo 6 članov delovne skupine. Razpravljali so o proizvodnji, prodaji, stroških vzdrževanja in osebnih dohodkih. Poleg tega so razpravljali tudi o vplivih, ki jih ima njihova delovna skupina na stabilizacijo v tovarni. Ti so: zmanjšanje zastojev, nižji vzdrževalni stroški, preventivno vzdrževanje, tehnološka in delovna disciplina in tehnične izboljšave. Omenjen je bil tudi prehod na skrajšani delovni čas.

28. 12. 1970 — VEN — LOVŠE — JANSKA — BELA — Obravnavali so posamezne člene osnutka pravilnika o odgovornosti delavcev na delu, s poudarkom na disciplino pri izpolnjevanju nalog in na varnost pri delu. Pripomb ni bilo. Vodja delovne skupine je prisotne seznanil še z vsebino skupnega sestanka proizvodnih in vzdrževalnih obratov valjarne Bela. Zaradi proizvodnih nalog bo treba odpraviti vse pomanjkljivosti, ki ovirajo proizvodnjo. Probleme je treba reševati skupno. Tako naj bi elektro in strojni vzdrževalci skupaj odpravili napake ne glede na njihov značaj. Obveščanje naj bi potekalo prek osebnih stikov, morebitnih urgenc in ne samo prek mikrofona. Dosti pripomb je bilo na račun higienskih prostorov, zlasti kopalnic.

28. 12. 1970 — STROJNE DELAVNICE — SILAR — KONSTRUKCIJSKA DELAVNICA — Najprej so bili na vrsti odgovori na vprašanja postavljena na prejšnjem sestanku. Stroj s smirkovo kolutjo še ni nabavljen, glede stiskalnice pa je tovariš Krajnik dejal, da nabava ne bi bila ekonomična, ker lahko uporabljajo stiskalnico v strugarni. Razpravljali so še o gospodarskem načrtu za leto 1971 in ga sprejeli brez pripomb. Ponovno so zahtevali nabavo smirkovih koluti, ker je bilo zaradi pomanjkanja le-teh delo ovirano. Pripombe so imeli še zaradi čiščenja nadsvetlob, strešnih odtočnih cevi in zaradi ogrevanja garderob. S komisijo za nagrajevanje bi se radi dogovorili o problematiki nagrajevanja.

29. 12. 1970 — VEN — PINTAR — PREŽELJ — RAVNIKAR — JESENICE — Seznanjeni so bili z gospodarskim načrtom za leto 1971 in nalogami, ki jih morajo opraviti vzdrževalci elektro naprav na področju VEN Jesenice. Drugih pripomb niso imeli. Zavzemali so se za bolj strokovno opravljanje dela in bili enotni v tem, da je treba odpraviti površnost pri delu. Razpravljali so še o zaščitnih sredstvih in omenjali kožuhe. Kolektivna zaščitna sredstva ne ustrezajo, pa tudi premalo pazijo nanje in bo zato treba uvesti osebne zadolžitve.

29. 12. 1970 — RTA — REKAR — EMP — Razpravljali so o stabilizacijskih ukrepih in menili, da ni dovolj samo disciplina in znanje pri opravljanju strokovnega dela, temveč je potrebno ustrezno orodje in instrumenti. Imeli so pripombe, da je predlog finančnega načrta pomanjkljiv in ni dovolj razumljiv.

29. 12. 1970 — GRADBENO VZDRŽEVANJE — KOZJEK — KLEPARJI — Plan za leto 1971 je zelo obširen in bo treba vložiti več skupnega dela s strani proizvodnje in vzdrževanja. Potrebne bodo tudi znatne investicijske naložbe za stroje in naprave. S prehodom na skrajšani delovni čas se strinjajo, vendar je vprašanje osebnih dohodkov. V zvezi s stanovanjsko problematiko pripominjajo, da je treba za stanovanjsko komisijo izbrati člane, ki bodo objektivni pri dodeljevanju stanovanj. Izbor toplih malic v enem tednu je premajhen — v glavnem zelje in fižol. Če delavec tako malico odkloni, potem druge izbire nima in regres ostane neizkoriščen.

29. 12. 1970 — ELEKTROJEKLARNA — PFAIFAR — PEČI — Na sestanku je obratovodja inž. Ravnik povedal, da bo plan, ki predvideva 180.000 ton proizvodnje dosežen, če bodo zagotovljeni pogoji, to je povečan dovoz in odvoz k pečem in če bo ustrezna disciplina. Obrazložil je tudi srednjeročni program in povedal, da do leta 1975 predvidevamo 800.000 ton jekla, kar ni malo in se tako uvrščamo med razvite dežele, saj bo narasla tudi potrošnja jekla na prebivalca. Delavci so postavili vprašanje tople vode v umivalnicah.

30. 12. 1970 — ELEKTRODNI ODDELEK — TERSEGLAV — BABIČ — REZALNICA — OPLAŠČEVALNICA IN ADJUSTAŽA — Obratovodja inž. Mlakar je povedal, da so v letu 1970 izdelali 8.691 ton oplaščenih elektrod, 1.439 ton VP žice in 659 ton EP praška za avtomatsko varjenje. Izdelali bi lahko še več, če bi imeli surovine, vlečeno žico in VP žico. Zaradi pomanjkanja repromateriala so imeli težave pri delu. Seznanil jih je tudi s količinskim planom za leto 1971 in povedal, da je naročena nova sušilna peč, ki naj bi jo dobili koncem leta 1971. Prav tako so naročeni načrti za podaljšek hale — cevarne. Tovariš Filipovič sprašuje kaj je z nabavo motornega viličarja, ker sta sedanja dotrajana. Tovariš Struna ni bil zadovoljen s kvaliteto elektrodne žice.

30. 12. 1970 — GRADBENO VZDRŽEVANJE — RUPNIK — ZIDARJI — Podrobneje so govorili o proizvodnem načrtu za leto 1971. Bistvenih pripomb niso imeli. Razpravljali so še o prehodu na 42-urni teden ter vzporedno s tem tudi o nalogah. Tudi k pravilniku o urejanju stanovanjskih vprašanj delavcev niso imeli pripomb.

30. 12. 1970 — ELEKTRODNI ODDELEK — LIPOVŠČEK — OPLAŠČEVALNICA — Obratovodja inž. Mlakar je prisotne seznanil z doseženimi rezultati za leto 1970 in s planom za leto 1971, ki je povečan na 12.000 ton proizvodnje. Realno je plan dosegljiv v novem moderniziranem oddelku. Kar zadeva proizvodnjo EP praška pa bo treba težiti za bolj organiziranim in uspešnim delom vseh zaposlenih. Predvidevajo nabavo nove sušilne peči in izgradnjo podaljška hale, kjer bo skladišče gotovih izdelkov. S tem bodo stroške proizvodnje znatno zmanjšali. Nujno je treba nabaviti nove elektro viličarje, ker sedanji zelo izrabljeni viličarji odzemajo voljo celotnemu kolektivu zaradi strupenih plinov, ki jih izločajo.

30. 12. 1970 — VEN — ARIH — BELA — Vodja delovne enote je opozoril na nekatere pomembnejše točke pravilnika o odgovornosti delavcev pri delu, zlasti na tiste, ki govorijo o disciplini, o izpolnjevanju delovnih nalog ter o varstvu pri delu. Pripomb ni bilo. Zaradi pomanjkanja električarjev je vzdrževanje precej oteženo. To velja še posebej za brusilnico, kjer je vedno več strojev. Menijo, da je bil skupni sestanek o medsebojnem sodelovanju proizvajalcev in vzdrževalcev na Beli zelo koristen. Več pozornosti bo treba posvetiti čiščenju naprav, saj prah večkrat povzroča zastoje. Odpraviti bo treba tudi zastoje, ki nastajajo zaradi hladnega materiala in nesmotrnega zakladanja peči. Higijenski prostori so tesni, primanjkuje garderobnih omarič in bo treba misliti na poseben prostor za električarje. V delavnici ni umivalnikov in tople vode, kar pa bi z majhnimi stroški lahko uredili. Postavljeno je bilo še vprašanje zakaj morajo delati ob večjih državnih praznikih kot so novo leto, 1. maj, in če že morajo delati, zakaj niso plačani 100 procentno.

24. 12. 1970 — STROJNO VZDRŽEVANJE — KASTELIC — BELA — Zaradi bolj obsežnega vzdrževanja naj bi odprli novo delovno mesto skupinovodje. Nadalje predlagajo, da naj bi imel

mazilni ključavničar v valjarni žice sedmo skupino namesto šeste. Zavzemajo se za tak način napredovanja, da bo lahko upoštevan sleherni delavec, ki ima za to pogoje. O napredovanju delavcev naj bi razpravljali na sestanku delovne skupine. Urediti je treba prostor za dežurne ključavničarje brusilnih strojev ker sedanji pogoji ne ustrezajo.

25. 12. 1970 — STRUGARNA VALJEV — DOLENC — JAVORNIK — Sestanek je vodil Marjan Langus, obravnavali pa so gospodarski načrt Železarn, ki ga je podrobneje obrazložil vodja oddelka tovariš Gmajnar. Seznanjeni so bili tudi s srednjeročnim programom ZPSŽ. Vodja oddelka je dal priznanje kolektivu za uspešno opravljene naloge in povedal, da bodo s tako disciplino kos nalogam, ki jih čakajo. Tovariš Tišov je imel pripombo k pravilniku o urejanju stanovanjskih vprašanj delavcev in sicer v zvezi s prioriteto listo. Tako na primer tovariš Jože Beguš že štiri leta čaka na stanovanje in je na 120. mestu.

25. 12. 1970 — STROJNE DELAVNICE — MARKUN — STRUGARNA — Prebrali so predlog gospodarskega načrta za leto 1971, obratovodja pa je še posebej obrazložil del načrta, ki govori o vzdrževanju. Vprašujejo kako dolgo bomo še plačevali prispevek za Skopje. Več pripomb so imeli glede na nagrajevanja in kategorizacijo delovnih mest. Predlagali so naj bodo člani komisije za kategorizacijo delovnih mest in predsednik tovarniškega odbora osnovne organizacije sindikata Železarn prisotni na prihodnjem sestanku delovne skupine.

28. 12. 1970 — STROJNE DELAVNICE — JAVORSKI — DELAVNICA TEHTNIC — Obratovodja strojnih delavnic je prisotne seznanil z gospodarskim načrtom ZPSŽ. Rečeno je bilo, da je problem rednega vzdrževanja tehtnic nastal lani, ko je desetčlanski kolektiv poleg vzdrževanja vseh tehtnic ter merilnega orodja dobil dodatno nalogo — vzdrževanje tehtnic na novi aglomeraciji. Delo je zahtevano in bi ga lahko opravili s povečanjem normativa. Komisija za kategorizacijo delovnih mest naj si ogleda delovna mesta tehtničarjev in dveh strugarjev in jih poizkuša bolje oceniti.

29. 12. 1970 — RTA — DOLANC — VMR — Seznanjeni so bili s perspektivnim razvojem Železarn v okviru ZPSŽ za naslednjih pet let. Z zanimanjem so poslušali informacijo o izgradnji nove hladne valjarne na Beli, beseda pa je tekla tudi o delovnih prostorih za potrebe RTA. Stroške vzdrževanja bi lahko zmanjšali s tem, da bi bilo manj zastojev na meritvah in regulacijah, z bolj doslednim preventivnim vzdrževanjem in kontrolnimi meritvami ter bolj smotrno porabo potrošnega materiala. Dežurna služba v oddelku s 1. januarjem preide na sistem 4 + 1, ostali delavci pa bodo delali po sistemu 5 + 2.

30. 12. 1970 — VEN — ARH — ELEK. REMONTNA DELAVNICA — CVETEK — DELAV. ELEKTRICNIH STROJEV. — Tovariš Tuma je na sestanku govoril o doseženih rezultatih in povedal, da sta oba oddelka doprinesla velik delež k izpolnitvi zahtev še posebej, ko je bilo treba reševati kritične situacije, da bi omogočil nemoteno proizvodnjo. V prihodnje bo treba odpraviti nekatere pomanjkljivosti, izboljšati — izpopolniti normativ ter zagotoviti ustrezen material za popravila. Poiskati bo treba spodbudnejši način nagrajevanja, da bi zavrli odhajanje kadrov iz kolektiva.

31. 12. 1970 — RTA — ZUPANČIČ — KER — Menijo, da je finančni načrt podjetja tipičen za nestabilno stanje in ni mogoče najti oprijemljivih dejstev. Je odvisen od zunanjih faktorjev (surovine, energije, anuitete), kar bodo verjetno težko kompenzirali celo proizvodni obrati. Doprinos oddelka k stabilizacijskemu programu je možen samo z zmanjšanjem zastojev naprav, ki jih vzdržujejo. Kvaliteta in čas popravil bosta odvisna predvsem od pravočasne dobave rezervnih delov.

7. januar 1971 — STROJNO VZDRŽEVANJE — KLINAR — HUDOLIN — KAMBIČ — Vodja oddelka je obrazložil proizvodni načrt za leto 1971. Zelo obširno pa so razpravljali o problematiki vzdrževanja naprav. Omenjena je bila delovna disciplina in grajanje nekateri delavci, ki vse prepogosto izostajajo od dela. V zvezi s prehodom na skrajšani delovni čas je bilo na sestanku postavljeno vprašanje prostih sobot.

Sindikalni občni zbori

Plavž

Sindikalni odbor obrata plavž je v soboto 9. januarja izvedel občni zbor in sicer v Gozd Martuljku. Predsednik tov. Bregant je prebral poročilo, ki je bilo zelo obširno. V poročilu je rečeno, da so sindikalnemu odboru v začetku mandatne dobe kot osnova za delo in program služili skiepi in gradivo VI. kongresa zveze sindikatov Jugoslavije ter sprejeti politični cilji in naloge slovenskih sindikatov. V poročilu je bila poudarjena stalna naloga sindikatov, to je ustvarjanje pogojev, da delavci sami odločajo o odnosih v proizvodnji, o ustvarjenem dohodku itd. Prikazano je bilo stanje Železarn iz leta 1968, ki je bilo kritično ter ga je pogojevalo več vzrokov. Zlasti je treba omeniti takratno nerentabilno poslovanje. To so bili tudi vzroki, da je bilo postavljeno vprašanje glede integracije treh slovenskih železarn in kasneje uspešno izveden referendum. Važna ugotovitev v predsednikovem poročilu je med drugim tudi ta, da je v naši Železarni glede samoupravljanja uveljavljena polna demokratičnost, tako da je proizvajalcem omogočeno resnično in vsestransko sodelovanje v samoupravnih organih.

V poročilu so bili nanizani rezultati, doseženi pri izpolnjevanju proizvodne problematike in nalog ter vrsta drugih problemov od gospodarske situacije do športne rekreacije, izletov in oddihov. Referent za oddihe in izlete je v preteklem obdobju organiziral štiri izlete za vse štiri izmene, ki se jih je udeležilo 170 članov in svojcev. V počitniških domovih je letovalo 20 članov sindikata in 35 svojcev. Sindikalni odbor je posvetil vso pozornost razdeljevanju pomoči članom sindi-

kata, ki so болоvali oziroma so bili v težkih socialnih razmerah. Pomoč je prejelo 58 članov sindikata v skupni višini 650.000 starih din.

Razprava se je nanašala na proizvodno problematiko, kategorizacijo delovnih mest, medtem ko je Janez Kavčič, ki je zastopal TO OO sindikata Železarn, govoril o samoupravljanju ter osebnih dohodkih. V svoji razpravi je omenjal osebne dohodke nižje od 800 din, saj je razumljivo, da se s takimi dohodki delavci in njihove družine težko preživljajo. Omenjene so bile tudi planske naloge, ki bodo letos večje in jih bo treba izpolniti ob vsestranskem sodelovanju delavcev v proizvodnih obratih in vzdrževalcev.

Naloge sindikalnega odbora v prihodnji mandatni dobi so zajete v desetih točkah. Tu je zlasti poudarjeno nadaljnje razvijanje pobud delavcev za večjo produktivnost in rentabilnost. V ospredju je tudi pomoč članstvu ob boleznih in poškodbah. Nadalje je rečeno, da se bo treba boriti proti samovolji in birokratskemu odnosu. Kar zadeva osebne dohodke pa so le-ti odvisni od doseženih rezultatov dela. Naloge predvidevajo tudi večjo skrb za varstvo pri delu in zahtevajo izpopolnitev programa rekreacije. Delovnim skupinam so že v poročilu predsednika ter v razpravi posvetili vso pozornost, zato je njihov pomen poudarjen tudi v nalogah sindikalnega odbora.

Predsednik sindikalnega odbora v obratu plavž bo tudi v prihodnji mandatni dobi tov. Bregant.

ZIC

Železarski izobraževalni center deluje tesno ob naši železarni, saj vzgaja kader predvsem za Železarno. Njegova

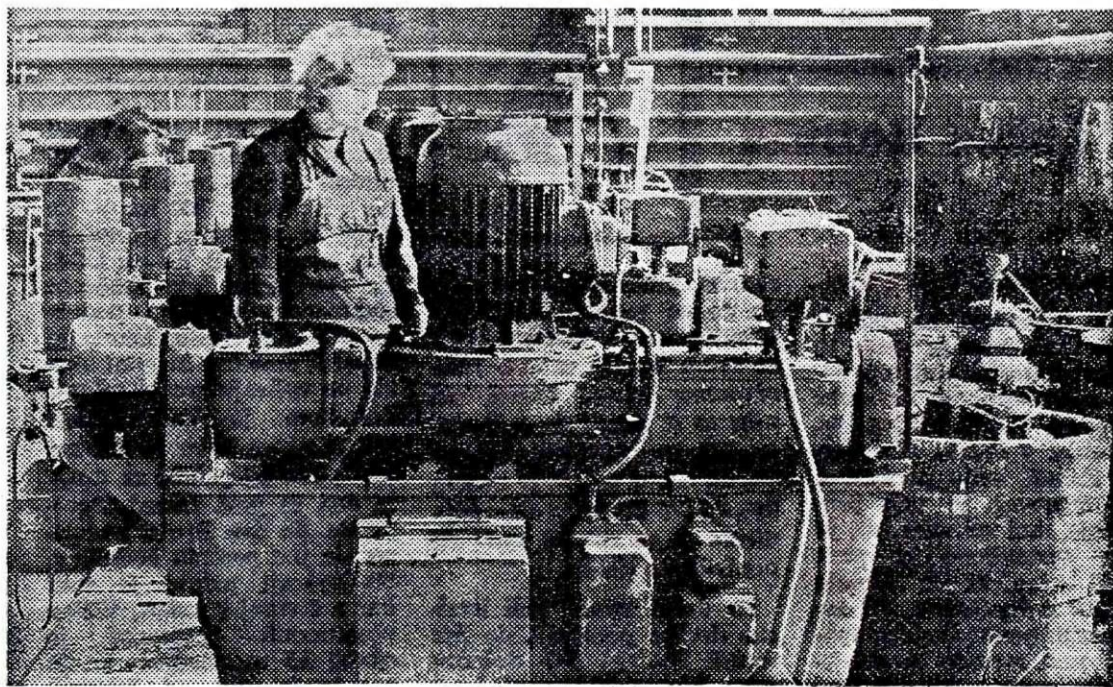
sindikalna organizacija pa ni vključena v sindikalno organizacijo Železarn, temveč pod občinski sindikalni svet. ZIC namreč ni proizvodnja, temveč družbena ustanova in spada njegova sindikalna organizacija pod sindikat družbenih dejavnosti.

Kakor sindikalni odbori v Železarni, je imel tudi sindikat ZIC koncem minulega leta svoj redni občni zbor. Iz predsednikovega poročila je bilo razvidno pozitivno delovanje sindikalne organizacije v minulem obdobju, ki poleg ostalega organizira vsako leto po en izlet za svoje člane. V minulem letu so organizirali dvodnevni avionski izlet v Rim, kar je menda edinstven primer v organiziranju sindikalnih izletov.

Na občnem zboru so posegli v razpravo poleg ostalih tudi direktor zavoda Maks Dimnik, ravnatelj strokovnih šol dipl. inž. Tone Zevnik ter predstavnik občinskega sindikalnega sveta Janko Burnik. Zanimiva je bila razprava livarja po vprašanju benificiranega delovnega staža livarjev.

Ob izvolitvi novega odbora je dobil največ glasov doseđani predsednik Polde Ulaga, katerega so izvolili za predsednika tudi za bodoče in bo predsednik do njegove upokojitve, kar je redek primer, saj je predsednik že tretjo mandatno dobo.

Občnemu zboru je sledilo silvestrovanje, na katerem so se poslovili od treh članov kolektiva, ki so odšli z 31. decembrom v zaslužni pokoj. Anton Janc, učitelj praktičnega pouka v kovačnici, Ivan Jan, kurjač in hišnik ter Ema Malovrh, čistilka, so ob odhodu v pokoj prejeli spominske plakete in simbolična darila. Vsem trem sta zaželela direktor zavoda in predsednik sindikalne organizacije še dolgoletno zadovoljstvo v poklju.

Sodelavka pri Herborn žičarskih strojih

Stanetu Križnarju je bilo 22 let, ko se je pričela druga svetovna vojna. Ni mogel verjeti, da bi okupator za vedno ostal v naši domovini. Zato se je že julija 1941 pridružil OF, katere plamenček je v železniški kurilnici na Jesenicah prižgal strojevodja Ivan Krivec. Z mnogimi aktivisti je delal vse do dneva, ko so na Belem polju leta 1942 streljali talce. »Še danes ni razjasnjeno, kako je prišlo do tega velikega pokola«, mi je pred dnevi dejal Stane, ko sem ga obiskal na njegovem domu. »Vmes je morala biti izdaja! Kdo pa je bil temu kriv, pa danes še ne vemo. Z Ivanom Krivcem in drugimi aktivisti smo se sestajali v gostilni pri Pajerju, včasih tudi pri Kostanjščku na Hrušici. Nekdo je moral to ovaditi, nato pa so sledile številne aretacije. V kurilnici se je naša organizacija po tem skoraj razbila. Veliko je bilo aretiranih, premeščenih, nekateri pa so še imeli čas oditi v partizane.«

Tudi Ivan Krivec bi kmalu padel v past, pa so ga še pravi čas obvestili, da ga na Jesenicah čaka gestapo in je v Kočni izstopil iz stroja, zapustil vlak ter odšel v partizane. »Ravno tako je bilo s kurjačem Vladom Zorkom«, je nadaljeval Stane, »katerega so zadnji hip rešili iz njihovih klešč. Najprej so ga

iskali v kurilnici pri persozalcu Dragu Višnarju, ki je bil naš človek. Ker je bil prav v tem času na vlaku, jim je to moral povedati in so ga šli čakati na jeseniško postajo, da bi ga vzeli kar s stroja. Višnar pa je o tem obvestil Šilarjevo Rezko in Ignaca Velikonja, ki sta takoj za njimi odhitela na postajo. Ko je vlak peljal proti peronu, so bili gestapovci na strani postajnega poslopja, Rezka in Ignac pa sta bila na drugi strani ter mu že od daleč mahala, naj zbeži. Se ko se je vlak premikal, je skočil s stroja in čez tire ušel preganjalcem!«

»Tudi jaz sem bil na vrsti«, je pripovedoval Križnar. »Nek večer so potrkali na Špecova vrata, kjer sem stanoval. Prišli so k meni in mi sporočili, da moram v nemško vojsko. Vedel sem, da je to le pretveza, pa sem jih prosil, če lahko v sosednji sobi obujem čevlje. Le-ta je imela še en izhod, pa so zaman čakali name, ker še predno so se zavedli, sem bil že v gozdu.«

»V katero enoto pa si bil najprej dodeljen? Se spominjaš kakšnih akcij?« me je zanimala njegova partizanska pot. »Dali so me v minerski vod gorenjskega odreda. Zelo dobro se spominim prvih akcij v železniški kurilnici, na postaji Podnart in na po-

Branko Blenkuš SPOMINI IZ NOB

Prva Stanetova akcija

staji v Planici.« Malo se je zamislil in nadaljeval:

»Bilo je nekega dne julija 1943. Komandir voda Andrej Žvan doma iz Gorij, ki je bil pozneje proglašen za narodnega heroja, mi je dejal: »Ti in Vlado Zorko, ki se najbolj spoznata na železnico, pojdita v kurilnico in jim zagodita tako, da bodo dalj časa stali!« Nisva oklevala, saj sva oba komaj čakala, da bi nama naložili kaj takega, kar nama najbolj leži! Udarila sva jo čez Mežakljo in se pričela proti mraku spuščati v Kurjo vas pri sedanjem strelišču. Po poti sva imela dovolj časa, da sva naredila načrt za najino prvo akcijo. Nisva imela min, niti eksploziva. Lado, ti boš stal na straži, jaz pa bom »podkuril«, sem dejal tovarišu Zorkotu! In tako sva prispela do Save. Že v mraku sva šla čez brv, ki je danes ni več in korakala proti kurilnici. Ve-

del sem, da je bilo v lopi vedno dovolj strojev pod paro. Ko sva prispela do palisad preмога, sem Ladotu samo prikimal in že se je z brzostrelko vsedel v kot, odkoder je imel pregled na vse strani. Že od tam sem dobro videl, da pred kurilnico stoji najbolj pripraven stroj. Na njem ni bilo nikogar, iz njega se je počasi kadilo in le zračna črpalka je od časa do časa zanihala, povzročala manjše šume in udarce v dolgih presledkih. Zlezal sem po stopnicah nanjo, stopil na strojevodsko stran in videl, da je bila okretnica zame prav, za stroj pa zelo narobe postavljena. Ni mi bilo treba drugega kot da sem stroj odvril, odprl vlek in potegnil ravnalo. Stroj me je hitro ubogal! Potegnil je, jaz pa tudi in še močneje. Kot bi konja udaril z bičem, je gonilna os obrnila kolesa,

jaz pa sem z vso naglico odskočil, kar z vrha, s strojevodske kabine. Kot sem prišel počasi, tako sem tudi počasi, vendar z vso napetostjo koračil nazaj proti Vladotu. Nisem bil še pri njem, ko je že močno zaropotalo in velika

Pogled na del naselja, kjer v velikih bazeni

trpežljivo čakal, odpeljali še zadnjih 50 milj naše poti do Bloomingtona. Ostanek noči smo prespali v študentskem hotelu, naslednji dan pa se je začelo spoznavanje okolja, ki bo naš dom šest mesecev.

INDIANA SE PREDSTAVI

Indiana je postala članica Združenih držav leta 1816, kot devetnajsta država po vrsti. Zaradi njene nemirne preteklosti v času državljanske vojne je dobila še eno ime — »The Hoosier State«. Na njenem ozemlju so se namreč okrog 1776. leta bili srčiti boji med ameriškimi in britanskimi četami. Odločilna je bila zmaga pri Vincennesu, ki je pripravila ameriški vladi ugodna tla za zahtevo po ozemlju od Missisipija do Velikih jezer na severu. Drugo ime pa ni značilno samo za Indiano, temveč ga ima vsaka država zveze poleg svoje značilne ptice in svoje rože. Tako npr. predstavlja državo New York še naziv »The Empire State«, modra ptica in vrtnica, Indiano pa še cinija ter rdeči piščič kardinal.

Pokrajina v južni Indiani, ki smo jo imeli priložnost spoznati, je podobna preri-

to letalo. Kot zanimivost v zvezi s tem naj povem še to, da se različne letalske družbe borijo za potnike z ukrepi, kot so super mini uniforme njihovih stewardes, dvojni zajtrki, razne revije kot darilo potnikom ipd.

Medtem ko se nam je prej zdelo naše letalo ogromno, pa je izgledalo na letališču poleg počivajočega Boeinga 747 kot osebni avto nasproti avtobusu. Kakšna je razlika, povedo tudi naslednji podatki:

lastnost	Boeing 707	Boeing 747
dolžina m	46,71	70,51
širina trupa m	3,76	6,09
razpon kril m	44,35	59,64
višina repa m	12,73	19,33
kapac. rezervoarja za gorivo l	90,070	178,666
maks. teža kg	150,090	322,960
doseg km	8,400	9,250
potovalna hitrost km/h	966	1,006
maks. višina km	12,802	13,716
cena v dolarjih	9 mio	23 mio

Letalo vzleti pri hitrosti skoraj 300 km/h in se v eni minuti dvigne za 400 m, leti pa s hitrostjo 1000 km/h. Za vzlet in pristanek uporablja iste steze kot B 707 ali DC-8. Za navigacijo ima moderne elektronske naprave, podobne tistim v Apollu. Letalo je povsem stabilno in nanj skoraj ne vplivajo zračni tokovi. Potnikom je namenjenega več prostora kot v B 707, saj so tu kar tri palube za drugi in ena za prvi razred. Povezujeta jih dva široka podolžna ter pet prečnih hodnikov. Na zgornji palubi je tudi bar s šestnajst sedeži. Višina posameznih prostorov je okrog 2,5 m, medtem ko je rep letala višji od šestnadstropne zgradbe. Za udobje

potnikov skrbi kar šestnajst stewardes, dva ekonomia in vodja te skupine. Med poleti predvajajo film na petih zaslonih.

Med ogledovanjem letališča in letal je čas do odhoda kljub zamudi hitro minil. Ob 21. uri zvečer po ameriškem, po našem času pa ob 2. uri ponoči, smo vstopili v letalo, ki nas je poneslo še na zadnji del naše poti: New York — Indianapolis. Vmesni pristanek v Clevelandu je zaradi teme in utrujenosti skoraj neopazno minil, po dveh urah pa so se pod nami že zasvetile luči na letališču glavnega mesta ameriške države Indiane. Po prevzemu kovčkov s tekočega traku smo se s profesorjem, ki nas je po-

2

Kamenčki
iz
mozaika

Lučka Rozman

O ZRACNEM VELIKANU

Med čakanjem na odhod proti Indianopolisu smo si ogledali trenutno največje letalo za prevoz oseb na svetu — Boeing 747. Izdelujejo ga v Seattlu v državi Washington. Zaradi lažje predstave, kako zahtevna je taka proizvodnja, naj omenim, da je letalo sestavljeno iz prek 133.000 delov, ki jih izdeluje čez 1500 dobaviteljev. Pri organizaciji proizvodnje so uporabili tudi metodo mrežnega programiranja. Vendar so bili kljub vsem pripravam

stroški proizvodnje tolikšni, da so se vodilni uslužbenci tovarne začeli spraševati, če se sploh izplača graditi tako ogromna letala. Mnogi od njih so si želeli, da o Boeingu 747 ne bi nikoli ničesar slišali. Glava pa jih je nehala boleti, ko se je proizvodnja utekla in so stroški padli na predvideno višino.

Po drugi strani tudi letalske družbe poročajo, da jim zaradi Boeinga 747 dobiček raste, kar je pri sedanji hudi konkurenci dobra reklama za

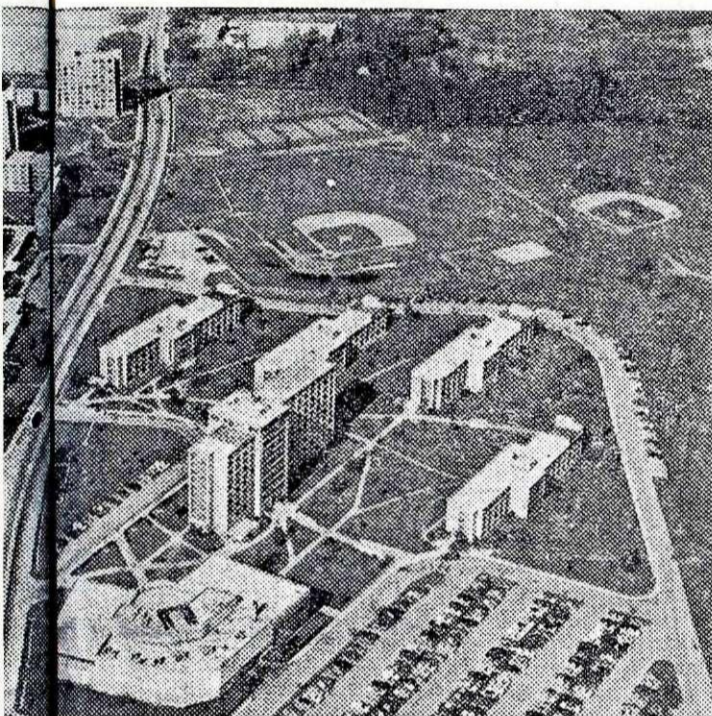
par lokomotiva je ležala v jaš okretnice.«
»Vaju kdo opazil? Sta ime čas priti čez Savo?«

»Kot sem pozneje zvedel, je bil promet oviran približno 160 ur. Stroji, ki so bili čez okretnico, niso mogli iz kurilnice ter so morali priti na pomoč z drugimi iz Beljaka, dokler prevrnjenega niso dvignili ter okretnice popravili.«

sva bila midva že zopet v njenem varnem zavetju.«

»Kakšen zastoj pa sta s tem povzročila Nemcem?«

Tako je pripovedoval Stane o njegovi prvi akciji. Objubil pa je, da bo še povedal, kako sta hotela spustiti vlak iz Planice proti Jesenicam in kako so napadli postajo Podnart, kjer pa je bil ranjen v noge.

likli lokih stanujejo študentje. V ozadju športna igrišča in

jampo kakršnih jezdijo kavji v filmih o divjem Zabu. Nobenih večjih vzpetin, tudi popolne ravnine nim. Do pred dvesto, tristo letjo tod živeli Miami in Shave Indijanci, a sedaj o novih vigvamih ni več sled. Valovita pokrajina je delno porasla z listnatimi gozdi, drevja pa je tudi v sam naseljih zelo veliko. Vsa senca je tukaj, posebno leti, vredna zlata, saj imandiana celinsko podnebje z zelo vročimi in dolgim poletji in hudimi zimami. Ob našem prihodu v septembru nas je sprejela še prapoletna vročina, ki je nisi pričakovali, in dnevne temperature so se gibale okoli 30°C. V oktobru pa se je zela čudovita, topla jesen Indian summer —, ki je svojimi barvami dala vse pokrajini zamolkel modro-rdeč ton.

Pčbeje in zemlja so najprilnejši za gojitev koruze. Indiana je četrta po količini tega pridelka v ZDA. Na nekkih farmah gojijo še družitarice, v manjši meri pa ukvarjajo tudi s proizvodnjo mlečnih izdelkov. Indiana se je razvila v mestih Velikih jezerih, ki

so se po odkritju ležišč premoga in apnenca hitro razrasla v velike železarske centre, kot npr. Gary, ki jim železovo rudo dobavljajo po vodni poti bližnja Minnesota. Glavno mesto je Indianapolis, ki so ga prebivalci izbrali za prestolnico, ker leži prav v središču države. Razvil se je iz zaselka ob indijanski stezi. Skoraj za vse države ZDA je značilno, da imajo prestolnice v svojem središču, pa čeprav velikokrat to niso tudi njihova največja mesta. Primer: V državi Illinois je daleč največje mesto Chicago, upravno in politično središče pa je Springfield. Podobno je glavno mesto države New York Albany in ne mesto New York.

Vse države ZDA so gospodarsko in pokrajinsko močno povezane, tako da se meja med njimi skoraj ne čuti. Indiani so najbližje sosedje: Illinois, ki ima za gospodarstvo podobne pogoje kot Indiana, Michigan z najmočnejšo avtomobilsko industrijo na svetu, Ohio z močno bazično industrijo ter Kentucky na jugu z rodovitno zemljo in prirodnimi bogastvi.

Se je pokalo, ampak oddaljevalo se je, tja čez reko nekam je moralo padati, proti Jančam. Pa kmet niti tega ni več slišal. Le to je vedel: čez so, srečno so čez.

Tudi daniti se je že moralo, kot je sklepal po medli svetlobi, ki se je jela beliti v lini pod stropom in napovedovati svetel, bel zimski dan. Pa kmet ni mislil na to.

Samo reka je še šumela, nekaj sežnjeva nižje, butala ob breg, pljuskala in drla mimo Brodnikove domačije, spremenjene v nemško žandarsko kasarno in v kmetov grob.

Obleka ga ni več varovala mraza, napila se je vlage, da jo je čutil kot mrzel oklep. Odmaknil se je od mokrega zidu, se sklonil naprej, s komolci v kolena, z glavo v dlani. Posoda širokih raskavih dlani je krčevito oklepala to čudno stvar, te možgane v lupini kosti in kože, ko da bi se bala, da jo zdaj zdaj raznese. Od ilovnate zemlje, pluga, sekire, žage razjedeni dolgi ploski prsti so se zarili v gosto, črno lasišče in se ga oprijemali, grabili, ko da bi hoteli z njim vred izvleči možgansko gmoto, jo precediti, razmotati ta tisokrat prekleti klobčič in odvozlati resnico!

Ko so ga bili pahnili v tole črno, smrdljivo, mokro luknjo, ko si je za silo poravnal svojo kmečko, slovensko, košev in bunk vajeno hrbtenico in se hotel razgledati po brlogu, pa ni ničesar videl, tedaj je trdno zatisnil veke, da bi ugledal, česar z očmi ni moč videti in se šele prav zavedel, da je kriv, čeprav je storil za stvar, kar je največ mogel, in da je končano z njim. Pravzaprav se je vsakega od teh dejstev zavedel takoj, ko je bilo dovršeno, a le bežno. Spoznanje se ga je bilo tedaj komaj dotaknilo, skoraj neosebno, kot spremlja črka živo besedo. Dogodki so se bili zvrstili tako hitro, tako nepričakovano, da jim misel ni mogla slediti in si jih do kraja razložiti. Zdaj pa se je zavedel vsega hkrati, v povezavi, in dogodki so so dobivali zaključen, zaokrožen pomen.

CVETKO ZAGORSKI

1

V PRECEPU

Če takrat ni bilo časa niti za šiv, ga je bilo zdaj na pretek. In kmet se je spravil na delo, na najtežjo raboto, hujšo ko če bi sam podiral vse smreke na Grohatu, sam vlekel na ramah vse seno z najvišje senožeti ali se sam vpregel v plug.

Kako je bilo vse jasno in čisto do nocoj! Vodoravno, navpično, vse v pravih kotih, kot z vrvice zmerjeno. Ko da spet zida z družino, ki se mu je bila namnožila, nov dom kraj stare bajte Nov, prostran dom, ne le njegov, ampak vseh poštenih ljudi. Sosedje mu pomagajo, vsa vas, ljudstvo se zgrinja od vsepovsod, da bi pomagalo. Tudi sam je le še eden med njimi in vsi zložno zlagajo opeko, pojejo kot iz enega grla, skoro bodo pri vrhu, že vlečejo mlaje in belo-modro-rdeče pa rdeče zastave tja gor in pojejo, pojejo ...

— Ljudje so mi zaupali, z njimi sem bil v dobrem in zlem. Pred vojsko in v njej. Prevzel sem županstvo pod klerikalci, ne zaradi stranke, ampak zaradi ljudi, zaradi občinske ceste, ki se prej nihče ni pobrigal zanjo, zaradi trhle brvi čez Bistrico, zaradi regulacije, zaradi skupne paše na Grohatu in zaradi mostu čez reko, tudi zaradi mostu. Vse je šlo po sreči, še most bi dobili, ko ne bi bilo te prekleto vojne. Tako pa še zmeraj vozi brod, pravzaprav že deset dni ne vozi več, odkar je ofenziva. Samo danes je spet zagazil v vodo, opolnoči, poslednjič, in to je bila tudi moja poslednja pot. Strli bodo brod, ga razklali kot so vse čolne vzdolž reke ... in tudi meni bodo potrli kosti. Ampak to me pa le veseli, da je zapeljal še enkrat na drugo stran, bolj me veseli, kot bi me veselil nov železen most ...

Vse lepo in prav, — je tuhtal kmet, — ni zmage brez porazov, ali kot je govoril Sergej in pravzaprav še zmeraj govori, čeprav ga jaz ne slišim in ga najbrž ne bom nikoli več ne slišal ne videl, on bo pa do konca ponavljal: Kaj jim bodo vse zmage, ko pa vodijo v poraz!

Ampak kako se je napletla vsa ta vražja godlja, ki je moram zdaj vrelo požreti? Zase že vem, lisjaka so prelisčili in zdaj tiči v lisičnici, brez repa in z

osmojeno dlako. Edina tolažba mi je, da sem grizel do kraja. Zapomnili si me bodo Nemci, ampak to nima takega pomena, nje bo vzel vrag in njihov spomin name z njimi. Da le ostanem živ v spominu soseske in domovine, nje ne odnese veter, ni se priptela od koder koli, zagozdena je v ta konec sveta in ne premakne je ne bog ne satan, kot mene ne, ki sem zagozden vanjo ...

Dvignil je glavo izmed dlani, zdaj šele je čutil, kako je težka od vsega, česar se ni mogla razmotati. Z dlanmi se je oprl v betonski pod, ko z železnima drogoma se je moral opreti, da je odtrgal od tal zadnjico, priledenelo k betonu. Zabočelo ga je v križu, ko da bi ga kdo z nožem v mozeg.

Pogled po kleti ga je prepričal, da od tod ni rešitve, vsaj sam se ne bi mogel izvleči. Zidovje debelo ko roka do komolca. Lina malo pod stropom, prekrizana z železom in še zamrežena. Svetel, bel zimski dan je tipal skozi rjo v klet, ne mlačen ne premrzel, tak lep zimski dan, ravno pravšen za delo zunaj, posebno v lesu. Ali pa bi se namenil v trg, ko da gre v apoteko ali trgovino. V resnici pa bi šel poizvedovat, kako so vzdržale mreže — zveze teh deset dni, odkar je začela poplava — ofenziva. No, zdaj pa ... Res, kakšna zmaga je neki to, ko čepi zdaj sam v tej tuji mreži, njegove mreže pa so mogoče polne mastnih podusti ali pa jih že trgajo ščuke ... Ko bi bilo le malo upanja, najmanjša verjetnost, pa bi se sprijel s tem zidom, z nohti bi ga krusil, grizel bi te železne križce ... Volje, poguma dovolj za vse, a kaj medvedu v kletki zobje in šape! Zaman si jih brusi, lomijo se ob železju. Gledalcem v zabavo krvavi ...

Tako stoječega, samotnega v brezčutnem prostoru ga je obšlo neznansko hrepenenje po svobodi, po tisti drobni, osebni svobodi, ki je bila mogoča gori nad trgom, pod Grohatom, četudi so po trgu lazili Nemci in narod ni bil svoboden. Očeval si je bil to svobodo, gora se je sklanjala nadnjo kot mati, zdaj so mu pa zvezali roke, ki so počivale, le kadar so spale, pa še takrat sanjale o zemlji in piugu. V betonu so ujeli noge, ki so bile zrasle z ilovico. Ko da so iztaknili te ko spominčice modre, drobne oči, globoko v jamicah, in jim odvzeli opravek, za katerega so bile rojene: da potujejo po nebu od vzhoda do zahoda, po vrhovih in po dolini vse letne čase.

Obšlo ga je nenavadno, doslej nepoznano čustvo hrepenenja in silne volje, ki se komaj porojena že lomita v spoznanju, da je zaman. Sla in obup v kletko ujetje živali, ko ji do nozdrvi zaveže vlažni vonj zemlje in gozdov, pa se pomeša s smradom železa in rje. Tedaj žival rjove, skala li se je usmilila, človek se je pa ne, ker sta sovražnika in se je boji. — Famet! — si je prigovarjal, sklanjaje se nad breznom strahu in zmede. Vrnejo se in potem ne bo več časa za premislek. Do tedaj pa mora opraviti to svoje delo, prevaliti to skalo, videti, kaj skriva jazbina pod njo.

2.

Glavo sem tiščal v nov sod, ki sem ga bil naredil iz starih dog, da bi bilo kam spraviti jesenski pridelok in zaliti s čim svobodo. Tako sem že več dni oblal, zabijal in osluškoval zamolčko bučanje prazne sodove notranjosti, samo da ne bi bilo treba zmeraj prisluškovati, če le že ne prihajajo kurirji. Teden dni že ni bilo nikogar, prej pa dvakrat na teden, vsak ponedeljek in petek, kot ura, vmes pa še kakšna patrula, mobiliziranci, terenci, minerji ... Včasih je bilo ko na semanji dan doli v trgu ... Saj so bile tudi prej kdaj ofenzive, a zveza je bila vsaj enkrat na teden, pa če so morali kurirji sredi zime preplavati reko ali se preplaziti skozi strelsko črto. Zdaj pa nič. So se poskrili v lisičje brloge? Samo oddaljeno nabijanje mitraljezov, ki se začenja ponavadi že z zarjo in se potem ponavlja po večkrat na dan. Z mrakom in ponoči kdaj pa rdeče, zelene signalne rakete ...

Z glavo v sodu nisem slišal, kdaj so vstopili. Okrog nog mi je potegnilo iz odprtih vežnih vrat. Pred menoj so stali trije: sosed, dolgi Merkevci in neznana partizana. Za seboj morata imeti dolgo pot, sem presodil Večji, v predolgem zelenem italijanskem plašču, zaradi česar je bil videti še višji, tesno prepasan in s pištolo povrh plašča, je stiskal v dlani angleško hitrostrelko, tisto kratko, preprosto reč, kakršno bi naredil tuči sam v kovačnici in so jih zadnji čas metali zavezniki iz letal. Kapo je mel potisnjeno do obrvi, pač zaradi mraza. Iz vrtilih, ozkih jamic je pikalo dvoje mišjinih, črnih oči. Njegov tovariš je stal nekam pomežno zadaj, v civilu, samo hlače je imel spodaj zvite v volaškimi gamašami. Bil je tudi drugače tovariš: vo nasprotje, majhen in plečat, širokega obraza, velikih, izbuljenih svetlih oči, a na glavi, tako da je survival eno uho, je nosil potlačeno trivogelno kapo, kakršni zdaj že ne nosijo več partizani. Najbrž je iz kakšne oddaljene enote, sem si mislil.

ZA NAŠE RAZMERE NESPREMENLJIVO RAVNANJE ZŽTP LJUBLJANA, KER JE PROBLEM TREBA REŠEVATI GLOBLJE

(Nadalj. s 1. str.)

ZPSZ za 20 milijonov kreditov, ki ga je zaprosilo že v decembru za izboljšanje likvidnosti slovenskih železarn in po hitrem postopku to tudi odobrili. Da bi ZŽTP nadaljevala s prevozi, je bila rešena in izdana tudi garancija ljubljanski banki za premostitveni kredit železarni Jesenice v znesku 3 milijone dinarjev, iz katerega bodo pokrite zahteve železnice za januar. S tem trenutkom je Železarna tudi dobila sporočilo, da bo ZŽTP do nadaljnega opravljajo prevozne usluge brez zadržkov.

Tako je s polnim angažiranjem predstavnikov samoupravnih organov, političnih organizacij in vodstva Železarn ter predstavnikov združenega podjetja Slovenske železarne in ob pomoči ZŽTP Ljubljana, bank, republiških sekretariatov ter izvršnega sveta SR Slovenije, uspelo začasnó rešiti problem. Ob splošni nelikvidnosti se bodo težave z dobavitelji še pojavljale, ki pa jih bo treba reševati v okviru celotnega stabilizacijskega programa našega gospodarstva.

Mag. inž. Peter Kunc je odbor za poslovno politiko seznanil tudi z vsebino dveh dopisov, ki jih je uprava podjetja poslala ZŽTP. V prvem zahteva pismeno odpoved prevozov z navedbo vzrokov in sporočilo, do kdaj bo odpoved veljala zaradi notranjih ukrepov za ublažitev škode kolektivu, kupcem in posredno vsej družbi. V istem pismu uprava zahteva od ZŽTP tudi odgovor na predlog Železarne, da se takoj skliče arbitražna komisija v smislu 6. člena temeljne pogodbe sklenjene 15. ma-

ja 1970 med obema podjetjema. V drugem, obsežnejšem pismu, pa uprava Železarne opozarja na nerazumno ravnanje ZŽTP ob sedanji gospodarski in finančni situaciji, na ravnanje, ki ni v skladu s temeljno pogodbo sklenjeno med obema podjetjema za obdobje desetih let, kot prve tovrstne pogodbe v Sloveniji. V pismu so navedena tudi vsa dosedanja prizadevanja Železarne, da se reši plačilo zapadlih terjatev in plačevanje v bodoče. Hkrati pa pismo opozarja na vse posledice, ki so že in bodo še nastale zaradi takega ravnanja, oziroma na veliko materialno škodo, ki se z vsako uro povečuje. Pri tem pa ne gre samo za neposredno škodo Železarni, temveč tudi za posredno škodo, ki je, ali bo nastajala pri naših kupcih in dobaviteljih. V jeklarni namreč teče proizvodnja 365 dni in 24 ur dnevno ter je vsak izpad proizvodnje nemogoče kadarkoli nadoknaditi, kljub prizadevanjem, da bi bila škoda čim manjša. Enodnevni izpad proizvodnje v jeklarni pomeni okrog 1000 ton manj blagovne proizvodnje, kar predstavlja izgubo 1,20 milijonov din dnevno. Posledice izpada proizvodnje v jeklarni pa se bodo poznale tudi pri izpadu proizvodnje v valjarnah in predelovalnih obratih. Ustavitev prevozov blaga bo povzročilo tudi ogromno škodo pri naših dobaviteljih. Tu pa so potem še posledice neizpolnjenih pogodbenih obveznosti do kupcev. Uprava v pismu poudarja, da bo prisiljena uveljaviti škodo povzročeno neposredno Železarni pri ZŽTP, če pa bodo škodo uveljavljali nasproti Železarni tudi dobavitelji in kupci, bo nasproti ZŽTP uve-

ljavila tudi to. Železarna pa odklanja, je navedeno v pismu, kakršnokoli škodo, ki bi nastala v zvezi s stojninami kjerkoli na jugoslovanskem območju.

Uprava podjetja svoje pismo zaključuje s prikazom vseh dosedanjih prizadevanj, da izboljša svojo plačilno bilanco.

Direktor mag. inž. Kunc je nadaljeval, da v tem trenutku omenjeno pismo samo po sebi ni tako pomembno, ker železnica prevozne usluge zopet izvaja, kot že večkrat poudarjeno vprašanje likvidnosti, na kar že dolgo opozarjamo in iščemo ustrezne rešitve. S sedanjo rešitvijo železarji ne moremo biti zadovoljni, kajti naše dolgovanje dobaviteljem je majhno nasproti temu, kar nam dolgujejo kupci. Tako s krediti, ki jih dobivamo, samo znižujemo dolgovanja našim dobaviteljem. Se vedno pa ostane odprto vprašanje dolgovanja naših kupcev nam. Verjetno bi bilo bolje, da kredite dobijo naši kupci in nam povrnejo dolgove, ali da se na drug način reši vprašanje likvidnosti oziroma nelikvidnosti. Očitki Železarni, da nismo naredili dovolj, da izterjamo kupce, so morda razumljivi, če to nekdo presoja z vidika Železarne in naših kupcev ter dobaviteljev. Če pa gledamo to z vidika splošnega jugoslovanskega gospodarstva in splošne nelikvidnosti, ki se je zadnje mesece še povečala, potem pa stvari izgledajo nekoliko drugače. Zato ponovno poudarjam, da je začetek stabilizacije v natančnem in tekočem plačevanju medsebojnih obveznosti.

Iz podatkov, ki jih je za tem posredoval direktor, se natančno vidi, kakšno je bi-

lo plačevanje Železarne ZŽTP Ljubljana, navedel pa je tudi vzroke, zakaj so se stvari v zadnjem času zaostrele in s številkami podkrepil, koliko je bilo pri tem prizadevanj podjetja, da se dolgovanje zmanjša. Dolgovanje Železarne do ZŽTP Ljubljana je v začetku leta 1969 znašalo 31.200.000 din in se do 1. oktobra istega leta ni bistveno spremenilo. Od tega dne dalje pa je dolgovanje Železarne do železnice stalno upadalo in je 28. februarja 1970 znašalo le še 11.550.000 din. Ta plačila so se izvrševala po dogovoru s kompenzacijami, akceptnimi nalogi in direktnimi plačili. To pomeni, da je Železarna plačala železnici 20 milijonov več kot so bile njene tekoče usluge. V letu 1969 je železnica fakturirala uslug za 42.600.000 din, Železarna pa je plačala 52.600.000, to je 10 milijonov več, kar pomeni, da je poleg tekočih plačil zniževala tudi svoj dolg iz leta 1968. Kljub dobremu startu v letu 1970, je dolgovanje Železarne ob koncu julija znašalo 12.800.000 din, potem pa je naraščalo in je ob koncu leta znašalo že okroglo 26 milijonov dinarjev. Tako so lani znašale fakturirane usluge ZŽTP 44.700.000 din, plačali pa smo samo 40.300.000 din. To se pravi, da se dolgovanje Železarne iz prejšnjih let ni znižalo, pač pa še povišalo zaradi izredno slabega plačevanja v drugem polletju. Iz teh podatkov se vidi, je dejal direktor, da je naša politika v letu 1969 in delno v letu 1970 težila za tem, da se zmanjšujejo naša dolgovanja do ZŽTP Ljubljana in to prav zaradi tesnega medsebojnega sodelovanja. Kasneje nismo mogli več zaključevati kompenzacijskih krogov pa tudi splošna nelikvidnost se je bistveno poslabšala in zato je nastala taka situacija.

Danes pa izgleda, je poudaril mag. inž. Kunc, da se dva velika podjetja borita drug proti drugemu, čeprav sta oba v isti situaciji, iz katere se hočeta izkoptati in za katero nista sama kriva, ampak so ju v to situacijo pahnili drugi, ki v tem iščejo svoje koristi. V Železarni že več mesecev nazaj zaostrujemo plačilne pogoje našim kupcem. V zadnjem času smo poslali vsem dolžnikom — kupcem akceptne naloge s pismom, v katerem jih prosimo, da nam jih v določenem roku podpisane vrnejo, ker sicer bodo avtomatsko sledile tožbe. To pomeni, da bomo sedaj mi tisti, ki bomo blokirali žiro račune naših kupcev. To sicer ne sodi v okvir dobrih poslovnih odnosov, vendar je v sedanji situaciji to edino možni ukrep.

Direktor mag. inž. Kunc je znova poudaril, da z najemanjem kreditov ne rešujemo situacije, ker se s tem razpon med našim dolgovanjem

dobaviteljem in dolgovanji kupcev samo veča. Čeprav vsa naša dolgovanja pokrijemo s krediti, bodo kupci še vedno imeli pri nas vezanih 250 milijonov dinarjev, to pa so naša obratna sredstva, naš lanski dobiček in del amortizacije. Zato je vprašanje nelikvidnosti potrebno reševati pri osnovi, ker če govorimo o normalnih poslovnih odnosih, potem se moramo tudi normalno poslovno obnašati. V našem gospodarstvu pa ne da bi reševali osnove, smo spreminjali sistem in tako nam je tudi lanskoletna jesenska sistemska sprememba samo poslabšala likvidnost, poleg nekaterih drugih negativnih pojavov.

Posledice takega ravnanja združenega železniškega transportnega podjetja Ljubljana se bodo zaradi izgubljenega prevoznikega ritma še čutili. Tudi z družbenega vidika je tako ravnanje vredno graje, saj je ZŽTP z blokado 191 vagonov za našo železarno, od tega 20 cistern, povzročilo poleg škode našemu podjetju, tudi škodo pri že itak prisotnem pomanjkanju tekočih goriv za široko potrošnjo. Rešitev glede ZŽTP Ljubljana, dosežena danes, ima le začasni značaj in se bomo s tem vprašanjem, kakor tudi s splošno nelikvidnostjo morali v najkrajšem času še intenzivno ukvarjati, je zaključil svoje izvajanje glavni direktor mag. inž. Peter Kunc.

Po razpravi, v kateri so sodelovali: Franc Kobentar, Bogdan Knaflič, Srečko Mlinarič, Tone Varl, Tone Mežnarc in Jože Košir, je na predlog predsednika inž. Emila Ažmana odbor sprejel naslednje sklepe in jih predložil DS v dokončno potrditev:

— Odločitev Združenega železniškega transportnega podjetja Ljubljana o ustavi vi prevoznih uslug naši Železarni odbor obsoja, ker pomeni enostranski odstop od pogodbe, sklenjene med ZŽTP Ljubljana in železarno Jesenice 15. 5. 1970. Takega ravnanja ZŽTP Ljubljana ne opravičuje niti desetletni pogodbeni odnos, niti sedanja finančna gospodarska situacija pri nas.

— Odbor soglašja z vsebino obeh pisem poslanih ZŽTP Ljubljana in z vsemi ukrepi ter akcijami izvršenimi v tej zvezi s strani uprave in predstavnikov samoupravnih organov ter političnih organizacij Železarne in jih v celoti tudi podpira.

— Odbor z zadovoljstvom pozdravlja prizadevanja republiških organov in bank, da se nastala situacija reši z dodatnimi krediti. Vendar pa meni, da je sam način reševanja nesprejemljiv, ker je pogojen s pritiskom in ker ni bil rešen že preje na osnovi samoupravnega dogovarjanja, čeprav je znan oziroma bil posredovan že pol leta.

Prazno skladišče starega železa

Filmska vzgoja

KAKO PRESOJAMO FILME ?

V.

V dosedanjih sestavih smo predvsem poudarjali pomen filmske vzgoje in hoteli bralce seznaniti z nekaterimi filmskimi zakonitostmi predvsem z namenom, da ljubiteljem sedme umetnosti pomagamo, da si ustvarijo neke kriterije pri presoji filma. Kajti če po končani filmski predstavi prislusnemo gledalcem, ne bo težko ugotoviti, da vsak po svoje ocenjuje film. Nekdo daje prednost vsebini, drugi obliki oziroma tehnični dovršenosti in podobno. Verjetno pa nam je po predhodnih razmišljanjih tudi jasno, da zgolj s spretnim obvladanjem filmskega jezika ni mogoče ustvariti filmske umetnine, čeprav ta jezik povsem ustreza umetniškemu izražanju. Zastavlja se nam torej vprašanje: kako presojati oziroma ocenjevati umetniško vrednost filma, kako ga razvrstiti v posamezno kakovostno kategorijo.

Znani slovenski filmski delavec, teoretik in kritik Vitko Musek je vrednotenje filma razdelil v štiri skupine in sicer: **ponesrečene slabe filme, uspele slabe filme, ponesrečene dobre filme, uspele dobre filme.** Pri tem je izhajal iz spoznanja, da je film produkt prizadevanja širokega kroga ljudi (igralcev, snemalcev, razsvetljevalcev, scenaristov, montažerjev, tonskih delavcev, maskerjev itd. itd.), ki jih vodi filmski režiser. In ravno zato poudarja Musek, ker imamo pred seboj produkt človekove ustvarjalnosti, je prav, da pri vsakem delu upoštevamo dva najbolj realna, oprijemljiva in pravična elementa: **spodobnost in hotenje** filmskega ustvarjalca.

Predno nadaljujemo z našimi razmišljanji o presoji filmov, se moramo pomuditi in še enkrat vrniti k vprašanju filmske kulture in filmske izobrazbe. Kajti za ocenjevanje in presojanje katerekoli umetnosti je prav gotovo potrebna človeku neka splošna izobrazba in njegova razgledanost v svetu te ali druge umetnosti. Tako je na primer povsem jasno, da umetniško vrednost neke podobe presoja in ocenjuje le človek z določeno stopnjo splošne razgledanosti, poznavanjem likovne zgodovine, likovnih smeri, tehnik, likovnega dogajanja doma in v svetu in podobno. To pa velja tudi za ocenjevanje filma. Poleg neke splošne izobrazbe in kulturne razgledanosti je potrebna vsaj poprečna filmska kultura in filmska izobrazba. Za to pa je danes, tudi za široke množice na voljo že precej literature in možnosti. Še bolj pomembna pa je filmska vzgoja, ki bi morala biti bolj prisotna na vseh stopnjah šolanja, v programih delavskih univerz, kulturno prosvetnih društev pa tudi produktivna in reproduktivna kinematografija in televizija bi morali mnogo več narediti za dvig filmske kulture in filmske izobrazbe. Naše kramljanje, kakor smo že uvodoma poudarili, naj bi prispevalo skromen delež tako k neposredni filmski vzgoji ljudi, kakor k spodbujanju te dejavnosti pri navedenih dejavnostih, ki so še posebej poklicani za izvrševanje te naloge. Sicer pa se vrnimo k prvotni temi.

Ljubitelji filmske umetnosti običajno mnogo vedo o filmskih igralcih, nekaj tudi o tem, kako filmi nastajajo, manj pa o filmskem jeziku, še manj pa o tem, kako bi ločili filmsko umetnino od navadnega obrtniškega izdelka. Ponavadi še toliko bolj, ker tudi v obrtniško izdelanem filmu lahko srečamo imenitne igralce, ali odlično tehniko in podobno, medtem ko film kot celota nima nobene umetniške vrednosti. Oceniti umetniško vrednost pa je težka naloga, ker nimamo zanesljivega odgovora na vprašanje, kaj je umetnost. Sovjetski pisatelj in mislec Ilija Ehrenburg je zapisal, da je umetnost vse tisto, kar v človeku prebuja lepa doživetja, lepe občutke, lepa razpoloženja — skratka lepoto. To pa je zelo široka opredelitev in nas lahko zapelje na stranpota. Ali za neizobraženega in likovno nerazgledanega človeka ne pomeni lepote tudi osladno sladka in kičasta slika? Ali za nerazgledanega in glasbeno nevzgojenega človeka ne pomeni višek lepega v glasbi sladka polka ali valček kateregakoli kvarteta ali kvinteta itd. Jasno pa je, da je opredelitev umetnosti z besedami Ilija Ehrenburga namenjena ljudem z neko splošno izobrazbo, z neko človekovo razgledanostjo v svetu te ali druge umetnosti.

V današnjem razmišljanju smo že poudarili, da film predstavlja rezultat človekove ustvarjalnosti in da je zato prav, da ob vsakem filmskem delu upoštevamo dva najbolj realna, oprijemljiva in pravična elementa: **spodobnost in hotenje filmskega režiserja.** Ta dva elementa predvsem zato, ker imamo lahko pri posameznem filmu opravka z izrednimi filmskimi oz. oblikovalnimi sposobnostmi režiserja, ki pa je zanimal v idejnih, etičnih, moralnih komponentah filma. Seveda pa je lahko tudi obratno. Režiserja, ki je zajel tako idejne, etične in moralne komponente, pa je zanimal pri oblikovanju filma (filmski jezik, slaba fotografija, slaba sinhronizacija, neposrečen izbor igralcev, ni znal ustvariti dramske napetosti, je zašepal pri gradnji situacije, zanemaril simbolizem oblike in vsebine, filmski ritem in podobno). Večkrat pa se k eni ali drugi skrajnosti pridruži še problematičnost vsebine. Niso redki primeri, da se za blestečimi zunanostmi skrivajo vsebine odmaknjene od življenja, izmišljene, lažne. Ob tem razmišljanju bi morda lahko povzeli, da umetniški film mora biti resničen (resnična življenjska vsebina z vsemi idejnimi, etičnimi in moralnimi komponentami) in lep (oblikovno, z upoštevanjem vseh zakonitosti filmskega jezika).

(Nadaljevanje)

Finžgarjeva rojstna hiša bo izročena javnemu namenu

Na ponedeljkovi seji odbora za odkup in ureditev Finžgarjeve rojstne hiše v Dolskih so analizirali doslej opravljeno delo in ugotovili, da so vsa obnovitvena in restavratorska dela na hiši in gospodarskem posloppju v glavnem zaključena. Manjka le še notranja opremljenost hiše in razstavne galerije, kar pa je v rokah zavoda za spomeniško varstvo Kranj, etnografskega muzeja Slovenije in slovenske akademije znanosti in umetnosti. Ker je ustrezna notranja oprema že izbrana in v veliki meri tudi že restavrirana oziroma pripravljena, potrebna je le še namestitve, so bili člani odbora mnenja, da ni nobenih ovir, da ne bi za 100-letnico rojstva pisatelja F. S. Finžgarja hišo izročili kot kulturno-etnografski spomenik javnemu namenu.

Okvirno so določili, da bodo s krajšim kulturnim pro-

gramom in koncertom pevskega zbora Jesenice to naredili ob kulturnem prazniku Slovencev — 8. februarju. Ta dan Slovenci praznujemo obletnico rojstva poeta France Prešerna in ravno Finžgar ima največjo zaslugo, da je ohranil Prešernovo rojstno hišo kot kulturno-etnografski

spomenik. Seveda pa bodo ob 100-letnici pisateljevega rojstva tudi druge savnosti in prireditve.

S tem pa delo odbora še ne bo zaključeno, ker bo spomladi potrebno opraviti še nekatera manjša dela pri urejanju okolice, parkirišča, smerokazov in podobno.

Aprila že četrti amaterski filmski festival

Filmska skupina Odeon, ki združuje kinoamaterje jeseniške občine, že nekaj let prireja festival amaterskega filma. Medtem, ko so na prvem festivalu sodelovali samo kinoamaterji iz Slovenije, so na drugega in tretjega poslali svoje filme kinoamaterji iz vse Jugoslavije.

S predpripravami na IV. festival so v kinoklubu pričeli

že septembra, predvsem zato, da bi odpravili napake, ki so se pojavile na III. festivalu. Sklep, da bo festival spet organiziran, je bil sprejet na rednem letnem občnem zboru skupine, kjer je bil sestavljen tudi organizacijski odbor. Občinski odbor LT Jesenice pa je na svoji zadnji seji odobril večji del finančnih sredstev potrebnih za festival. Ostala sredstva pa bo organizacijski odbor skušal zbrati s pomočjo reklam, ki bodo natisnjene v razpisu in festivalskem katalogu. Na ta način so prejšnja leta že podprli festival železarna Jesenice, trgovsko podjetje Zarja, trgovsko podjetje Rožca in Višnar Drago — umetna obrt Jesenice. Letos pa bodo poleg teh skušali dobiti podporo še pri drugih podjetjih.

Organizacijski odbor sestavljajo: predsednik Uroš Zupančič, sekretar Janez Hrovat, tehnični sekretar Gašper Starc, operaterji Janez Pisek, Marjan Ogrin in Evgen Klemenc, protokol Silvo Valentar in blagajnik Tone Pogačnik. Poleg plaket »Železar« in diplom, bodo za avtorje najboljših filmov skušali pripraviti tudi nekaj praktičnih nagrad. Prav tako bo tudi letos na festivalu podeljena že tradicionalna nagrada za najboljši planinski film. Na festival pa bodo letos izven konkurence povabili tudi kinoamaterje iz Avstrije, Belgije in Češkoslovaške.

Festival, ki ga skupina organizira v počastitev 30-letnice OF in 30-letnice vstaje naših narodov bo v dneh 16., 17. in 18. aprila.

Novost iz foto kluba

Na zadnji seji upravnega odbora foto kluba Andrej Prešern so se pogovarjali o ureditvi knjižnice foto kluba. Klub je naročen na več revij: nemški Foto magazin, Foto kino revija in Leica fotografije. Ob pregledu vseh revij in knjig so ugotovili, da je mnogo članov pozabilo vrniti izposojene knjige in revije v foto klub. Nekateri so se odselili v druge kraje ali so odšli na delo v tujino, izposojenega pa niso vrnili. Jeseničani so bili pisмено opozorjeni. So le redki, ki knjig in revij niso vrnili, klubu pa povzročajo težave, ker ima klub namen letnike revij vezati. Revija »Življenje in tehnika« pa bodo odpovedali, ker ne prinaša več člankov in gradiva, namenjenega fotoamaterjem.

In še novost! Fotoamaterji se lahko naročijo na Foto kino revijo prek kluba. Letna naročnina za posameznike znaša sicer 36 din, naročena prek kluba pa le 30 din. Revija izhaja že 21 let kot uradno glasilo Foto zveze Jugoslavije. Namenjena je članom Foto zveze Jugoslavije in vsem tistim, ki se zanimajo za fotografijo in amaterski film. Foto kino revija prinaša nasvete strokovnjakov in umetnikov, kako napraviti boljši posnetek, kako postane mojster umetniške fotografije. V reviji so objavljena dela domačih in svetovnih mojstrov fotografije. Revija izhaja mesečno, naročila prek kluba sprejema Izidor Trojar, Titova 3, Jesenice. Naročili pa jo boste lahko tudi na občnem zboru.

V sredo, 20. januarja ob 17. uri se bodo člani foto kluba z Jesenic zbrali v zgornjih prostorih Kazine, da pregle-

dajo delo foto kluba v preteklem letu. Poleg sodelovanja na skoraj vseh razstavah po Jugoslaviji so fotoamaterji sodelovali tudi na tujem. Organizirali so vsakoletni foto tečaj pod naslovom »Tečaj za vsakogar«. Z uspehi na zadnjem foto tečaju so posebno zadovoljni. Bili so tudi po desetih letih zopet na izletu, ki so ga izvedli na Veliko planino.

Fotoamaterji se mnogo ukvarjajo z barvno fotografijo. Svoje posnetke dajejo v izdelavo raznim servisom doma in v zamejstvo. Se pred tremi leti so foto amaterji za uporabo klubske temnice prispevali 150.000 S din, v letu 1970 pa je ta prispevek znašal le 15.000 S din. Torej desetkrat manj! Iz tega se vidi, da barvna fotografija izpodriva črno-belo.

Stroški vzdrževanja in ogrevanja take temnice so preveliki, zato bo temnica zaprta do 30. marca.

A.

Film DOKTOR ŽIVAGO — ki že dolgo časa polni kinodvorane po vsem svetu, je znova na sporedu našega kinematografa

Dom učencev na Jesenicah — najdražji dom v Sloveniji

Prvi začetki organiziranega varstva učencev srednjih in poklicnih šol na Jesenicah segajo že v štirideseta leta tega stoletja, bolj točno v leto 1939, ko je takratna vajeniška šola ustanovila samski dom za svoje učence. Ta dom pa ni deloval samostojno, bil je namreč pod okriljem šole in sami predavatelji so skrbeli za kolikor toliko uspešno delovanje tega doma.

Leta 1946 so se učenci vajeniške šole preselili v lesene barake na današnji Cesti 1. maja Podmežakljo, kjer so nekaj preživljali dolge dneve in noči francoski ujetniki. Tudi življenje gojencev v teh barakah ni bilo dosti boljše in udobnejše. Sobe so bile namreč zelo velike in v njih je stanovalo tudi 20 in več gojencev in prav zato je bilo možno organizirati edinole kasarniško oziroma vojaško življenje. V tem domu je takrat našlo zatočišče prek 400 gojencev v posameznem šolskem letu.

Po republiškem planu iz leta 1953, ki je predvideval, da bi ustanovili samo eno metalurško šolo v Sloveniji, pa je leta 1957 železarna Jesenice s sofinanciranjem bivšega okrajnega ljudskega odbora Kranj in takratne poklicne šole, začela graditi nov dom, ki je

bil leta 1961 tudi dograjen in vseljen. Prvotna kapaciteta je bila dosti večja kot današnja. Del celotnega doma je bil kmalu po dograditvi določen kot samski dom za jeseniške železarje. Tudi kuhinja, ki je bila prvotno določena izključno za dom učencev ŽIC, je na predlog nekaterih tovarniških funkcionarjev postala kuhinja družbene prehrane, ki je v začetku spadala pod delovno enoto Železar, danes pa spada pod samostojno gostinsko podjetje Železar.

To bi bila nekakšna mala, površna kronika jeseniškega varstva dijakov. Bolj zanimivo pa bi bilo pogledati, kakšno je stanje danes, v današnjem domu učencev ŽIC?

Prva in hkrati najbolj presenetljiva ugotovitev je, da je dom učencev na Jesenicah najdražji dom te vrste v Sloveniji. Celotna oskrbnina znaša kar 450 din. Ta številka je zelo visoka, vendar nas še bolj preseneti podatek, da od teh 450 din vsak gojenec porabi kar 390 din za hrano, kar znese dnevno 130 din. Poleg tega vsak gojenec plača skoraj 30 din mesečno za centralno kurjavo. Če oboje seštejemo nam ostane samo 30 din za administracijo, čistilko, delilko hrane, pa za vodo, elektriko in še bi lahko na-

števali mesečne izdatke. Ta mali znesek — 30 dinarjev pa še zdaleč ne pokrije teh stroškov; vsakomesečni manjko mora kriti ŽIC.

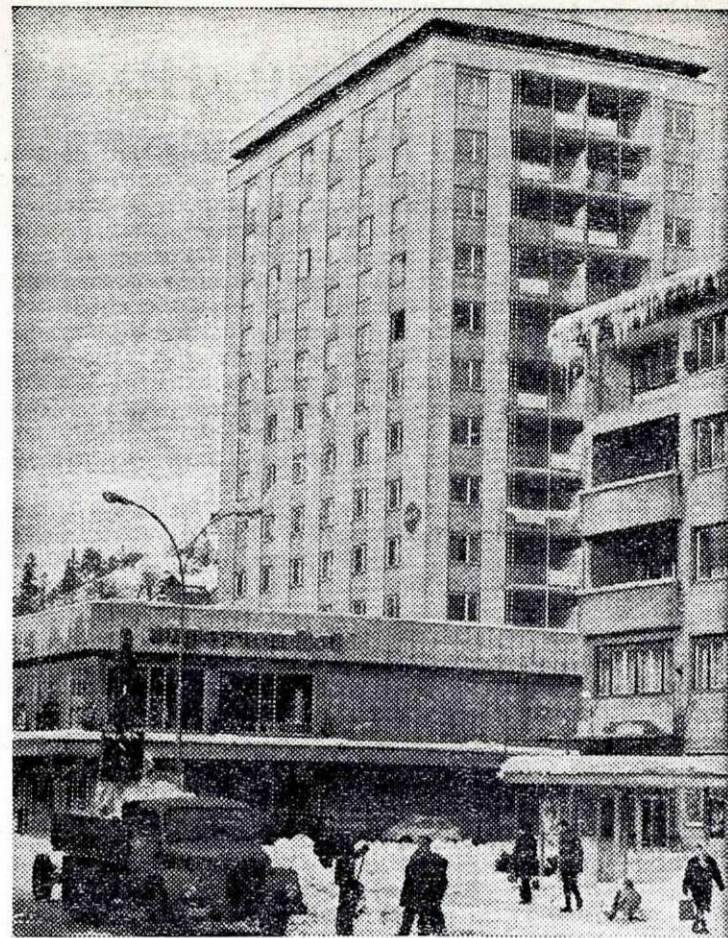
Če se še enkrat povrnemo na zastrašujoč znesek 390 din za hrano, in če dobro analiziramo vzroke za to, ugotovimo, da je to vsekakor posledica tega, da število abonentov v družbeni prehrani venomer in vztrajno pada. Ugotoviti, da mora zaradi tega padca abonentov, ki povzročajo nerentabilnost družbene prehrane, trpeti prav naš učenec — gojenec, ki v večini primerov izhaja iz revne družine, komentar pač ni potreben.

Kljub vsemu pa so železarja Jesenice, dom učencev in ŽIC ta problem rešili predvsem v dobro samih gojencev in njihovih staršev. Vsak učenec namreč plača le 130 din. Razliko med celotno oskrbnino in lastnim prispevkom plača delno ali v celoti Železarna, odvisno od socialnega stanja staršev. Če je dohodek na družinskega člana manj kot 350 din mesečno, plača razliko 100 % Železarna, pri dohodku 400 din 70 %, pri dohodku 450 din 40 %. Če pa je dohodek na družinskega člana večji kot 450 din, plačajo razliko starši. Prispevek staršev za oskrbnino v domu učencev je torej odvisen od socialnega stanja staršev in pa od učnega uspeha učencev, na podlagi katerega se deli mesečna nagrada za praktično delo.

Drugače je z učenci, ki obiskujejo tehnično srednjo šolo. Ker le nekaj od njih dobiva štipendije od različnih podjetij, vsi ostali pa ne bi mogli mesečno plačevati tako visoke oskrbnine, v domu učencev le prenočujejo, hranijo pa se pač tam kjer je za njih bolj ugodno. Prenočišče v domu pa velja le 60 din mesečno, kar pa je daleč pod republiškim povprečjem. Ta podatek še enkrat dokazuje prav mačehovski odnos družbene prehrane oziroma gostinskega podjetja Železar, do učencev-gojencev.

Ker je dom učencev železarskega izobraževalnega centra na Jesenicah odprtega tipa, lahko v njem domuje sleherni dijak srednje ali poklicne šole na Jesenicah. To pomeni, da bi tudi dijaki jeseniške gimnazije in šole za zdravstvene delavce, lahko prebivali v domu učencev, kar pa že nekaj let ni slučaj. Kdo je temu kriv? Nihče drug kot zelo visoka oskrbnina, za kar pa kot vemo ne gre dolžiti sam dom učencev. Neposredna posledica tako visoke oskrbnine je ta, da še vedno na Jesenicah cveti privatno oddajanje sob našim dijakom. Načelno ni nihče proti temu, toda zakaj bi dijaki prebivali v neurejenih in večkrat hladnih sobah ob neizkoriščenih kapacitetah oziroma praznih sobah dijaškega doma.

jt

Komunalno podjetje KOVINAR, se je letos uspešno spoprijelo s snegom

Telesni invalidi o svojih problemih

V petek, 8. januarja je imela podružnica telesnih invalidov naše občine delovno konferenco, na kateri so pregledali dosedanje delo in se pogovorili o bodočih nalogah. Iz poročil povzemamo nekaj zanimivih podatkov in ugotovitev.

Medtem, ko imajo telesni invalidi v ostalih republikah tudi že po 12 let svojo organizacijo, smo v Sloveniji podobno zvezo ustanovili šele leta 1968. V naši občini je skupno nekaj nad 1800 telesnih invalidov, medtem ko je v podružnico včlanjenih vsega le 105 invalidov. Od teh jih je 35 upokojenih, ostali so še v delovnem razmerju. Poleg tega ima društvo tudi šest podpornih članov, ki so se edini odzvali vabilu za sodelovanje in pomoč. To so: trgovski podjetji Zarja in Delikatesa, Izolirka, Železarna, sindikat Železarne in bolnica. Od vseh ostalih pa invalidi pogrešajo tako zanimanje kot pomoč, še posebno od družbeno političnih organizacij.

Tudi krajevne organizacije večinoma ne sodelujejo in nimajo niti evidence o telesnih invalidih na svojem področju. In kaj je končno sploh namen društva telesnih invalidov? Predvsem skrb za poklicno rehabilitacijo, sodelo-

vanje z ustanovami za rehabilitacijo, skrbeti za varstvo pri delu, razvijati športno rekreacijo, kulturno in drugo delo.

Invalidi so v razpravi govorili predvsem o svojih problemih in ne toliko o delu organizacije, kar je tudi razumljivo, saj podružnica deluje še zelo kratak čas. Izražali so želje, da bi uredili njihove stanovanjske probleme, da bi jim omogočili kljub invalidnosti napredovanje pri delu, veliko je bilo pripomb o nadomestilu, ki ga dobivajo za delo na manj zahtevnem delovnem mestu, pa tudi o razlikah pri pokojninah. Predlagali so, da naj bi delovne organizacije dajale invalidom enake osebne dohodke kot pred poškodbo, te pa naj bi od socialnega zavarovanja zahtevale povračilo razlike. Na postavljena vprašanja je odgovarjal predvsem referent za invalidske probleme v Železarni Zdravko Pogačnik. V svojem programu za prihodnje delo predlagajo, da je treba popularizirati organizacijo in pridobiti več članov, doseči boljše sodelovanje z družbeno političnimi organizacijami, za člane organizirati razna predavanja, srečanja z invalidi drugih občin ter končno organizirati tudi kakšen izlet, da bi se bolje spoznali med seboj.

Čestitke soborcev

Predsedniki krajevnih združenj borcev NOV in vojaških vojni invalidov občine Jesenice so na posvetovanju dne 7. januarja izrekli tudi JAVNO ČESTITKO NARODNEMU HEROJU TONCKU DEŽMANU ob napredovanju v čin rezervnega GENERALMAJORJA.

Razvoj usklajen z interesi družbe

Na ponedeljkovi seji sveta za urbanizem, gradnjo, komunalne zadeve, krajevne skupnosti in stanovanjske zadeve pri SOB Jesenice so razpravljali samo o predlogu za določitev prostora Julijskih Alp za območje s posebnim namenom ter o zazidalnem načrtu Koroške Bele.

Regionalni prostorski plan za Slovenijo predvideva tudi izdelavo takih planov tudi za območja s posebnim namenom, med kakršne uvrščajo tudi Julijske Alpe. To utemeljujejo z naslednjim: Tuje in domače prognoze o razvoju turizma in rekreacije so si enotne v predvidevanjih, da se bo v naslednjih letih turistično in rekreativno povpraševanje in s tem potrebe po ustreznih rekreacijskih površinah močno povečalo. Evropski alpski prostor, katerega del so tudi Julijske Alpe, sodi med idealne turistično-rekreativna območja. Naravni prostorski potencial območja Julijskih Alp pa je v primerjavi z ostalimi alpskim prostorom relativno slabo izkoriščen. Predvideni regionalni prostorski plan predvideva na območju Julijskih Alp zagotoviti turizem in rekreaciji potrebno ureditev prostorov, ne da bi s tem kvarili prirodni izgled pokrajine. Torej ne gre za določitev območij z nedotaknjeno naravo, iz katere bi bilo izključeno sedanje in bodoče gospodarsko izkoriščanje, temveč za usklajitev pogosto prepletajočih in včasih tudi konkurenčnih odnosov med rekreacijo, turiz-

mom, varstvom narave in krajine, kmetijstvom, gozdarstvom in vodnim gospodarstvom. Območja prvobitne narave naj bi bila omejena le na nekaj relativno manjših območij.

V občini Jesenice imamo strokovno izdelane in demokratično sprejete urbanistične programe, načrte in zazidalne načrte za celotno območje občine, razen za Jesenice. Člani sveta so bili mnenja, da sprejeta občinska dokumentacija omogoča ustrezen razvoj gospodarstva, pri čemer niso prizadeti širši interesi družbe. Zato je svet predlagal, da se pri določanju območij za posebne namene v Julijskih Alpah prepusti v reševanje ustreznim republiškim organom samo sedanje območje Triglavskega narodnega parka, vsa druga območja na teritoriju naše občine pa je treba prepustiti samoupravnim odločitvam osnovne družbenopolitične skupnosti.

Poleg tega so na seji sveta sklenili, da bodo v avli skupščine občine razgrnili osnutek zazidalnega načrta Koroške Bele. V času razgrnitve (30 dni) bodo občani lahko dali tudi svoje pripombe.

(Ob 50-letnici ustanovitve Turistovskega kluba SKALA)

»Skala, divja skala, kras gorenjskih gor, ti vedno nam boš vzor, trden kakor skala je slovenski rod. Kvišku kakor skala, vodi naša pot!«

Takoj po prvi svetovni vojni, 64 let po ustanovitvi Alpine Cluba Anglije je bil na svečnico 2. februarja leta 1921, pred petdesetimi leti v Ljubljani ustanovni občni zbor Turistovskega kluba SKALA.

Kakor so pionirji svetovnega planinstva in alpinizma v Londonu pred 114. leti smelo trdili, da so našli, odkrili in širili največji in najpomembnejši šport za regeneracijo degeneriranega človeka, so

so začetniki našega visokogorskega, turnega smučarskega športa in zimskega alpinizma. Oni iz Ljubljane, Bohinja, Jesenic, Celja in Tržiča, nikakor niso hoteli stati na mestu v senci naglega razvoja strme alpinistike v drugih alpskih pokrajinah, hiteli so z naglimi koraki proti visoko postavljenim in težko dosegljivim ciljem.

Ustanovitelji TK Skale so pravilno usmerjali cvet naše mladine v prepadni svet kop-

Glasilo št. 10. Pam sporočamo, da se vsi ustanovni občni zbor Turistovskega kluba "Skala" due v predlo na Svečnico 2. februarja t. l. ob 9 uri dopoldne v Prešernovi sobi restoracije, Novi svet na Gospodarski cesti
Sponimo pravejši ve mi točne podelitve!
Za pripravljalni odbor:

L. O. Tajnik

L. O. predsednik

Iskali so raj pred pragom pekla

se leta 1919 tudi v Ljubljani našli mladi, navdušeni in v gore zaljubljeni ljudje iz vrst delavske in šolske ter dijaške mladine, ki so hoteli hitreje in močnejše zavrteti razvojno kolo našega klasičnega planinstva v strmo alpinistiko. Skalaši iz Ljubljane, Bohinja, Jesenic, Tržiča in številnih drugih slovenskih, hrvaških ter drugih jugoslovanskih mest, so neposredni nasledniki Triglavskih prijateljev iz bohinske Srednje vasi (1870), Piparjev (1890) ustanoviteljev Slovenskega planinskega društva, SPD (1893) in Drenovcev, ki so v klasične oblike našega ljudskega planinstva vnesli nove oblike in zvrsti (1906) planinsko fotografijo, smučarski in plezalni šport ter jamarstvo.

Mladina, ki se je rodila in živela v krvavih dneh prve svetovne vojne je videla veliko trpljenja, gorja in krvi ter sovraštva, je pogrešala ljubezni, lepote in veličine, zato se je zavzeto odločila za nove lepše in koristnejše oblike dela in življenja.

Mladi ljudje so se z navdušenjem in iskreno ljubeznijo odločili za renesančni preporod našega klasičnega planinstva, zahotelo se jim je boriti pred samim peklom in obličjem smrti za vrhunske dosežke.

Visoko so cenili geslo ustanoviteljev prve planinske alpinistične organizacije, Alpine Cluba Anglija: »Where is the will, there is the way« (kkjer je volja, tam je pot).

To je Skalašem v dveh desetletjih, med obema vojnama tudi v polni meri uspelo. Skalaši so v dveh desetletjih visoko dvignili zastavo našega plezalnega športa in alpinizma na svetovno raven, oni so prižigali zelene semaforje po vseh prevesnih in prepadnih stenah domačih gora, utirili so globoke smučine in gazi v osamljene okrašlje in krnice pod gorami, Skalaši

nih in v sneg in led ukovanih gora.

Pavel Lavrenčič, Drago Zorko, Metod Badjura, Janko in Toncelj Ravnik, Ante Gnidovec, Slavko Prevc, Stane Hudnik, Albin Toreli, Miha Čop, Matevž Frelih, zlata naveza, Tomaž Godec, Valentin Hodnik ter številni drugi, naši odlični plezalci, smučarji in alpinisti, so predstavljali z Nevenko Rebek-Prevc, Pavlo Jesihovo, M. M. Debeljakovo, F. S. Copeland, Janezom Kvedrom in Alojzjem Dereggijem ter bratom dr. Bogdanom in Marjanom Brecljem sok, motor in udarno jedro našega plezalnega športa in alpinizma.

Velik in pomemben prispevek k zdravi rasti in napredku našega planinstva, alpinizma, in gorske reševalne službe so med obema vojnama prispevali tudi idejni vodje, nestorji in mentorji Skale dr. Henrik Tuma, dr. Klement Jug, Vladimir Topolovec in številna druga svetla in velika imena, ki so z zlatimi črkami pisala prve strani naše plezalno alpinistične zgodovine.

Skalaši so z veliko vero, resnično ljubeznijo in srčnim navdušenjem ljubili lepoto, veličino in mir planinskega sveta, bili so predani in prekaljeni, neizprosni borci borbenega preporoda in renesanse. Naglo in odločno ter uspešno so nadaljevali delo predhodnikov in z naglimi koraki in skoki rušili številne tabuje in čestokrat prekorsili vse dotedanje, starejše predstavnike našega planinstva in tudi samega sebe.

Skalaši so na vse mogoče uspešne načine propagirali planinstvo plezalni in visokogorski turni smučarski šport in alpinizem, velik in pomemben delež so prispevali tudi k popolni organizaciji našega gorskega vodništva in izpopolnitvi gorske reševalne službe.

Dr. Mirko Kajzelj in inž. Herbert Drogenič sta zbrala

dragoceno gradivo za »Naš alpinizem«, ki je katekizem in abecednik še sedanjim našim vrhunskim plezalno alpinističnim generacijam. Odlična plezalka, literarna in znanstvena delavka Mira Marko Debeljakova, je napisala našo prvo »Plezalno tehniko«, dr. Bogdan Breclj je sestavil nujno potrebno knjigo »Prvo pomoč v gorah v slučaju nesreče«. Tako bi lahko naštevali še in še. Skalaši so bili prvi, ki so načrtno usmerili korake v svet in zidove kopnih in zasneženih ter v led ukovanih sten. Nevena Rebek-Prevc je bila prva Slovenka, ki je leta 1924. preplezala severno steno Triglava. Pavla Jesihova je doma in v svetu dobro poznana z vrsto težkih in najtežjih prvenstvenih »skalaških« smeri v severni steni Triglava, Travnika in Špika. Mira Marko Debeljakova je uklesala svoje ime že leta 1926 v prepadne stene Špika.

Idejni vodja Skale, dr. Henrik Tuma je napisal nad vse bogato literarno izročilo (omen in razvoj alpinizma, Terminologija Julijskih Alp in še vrsto drugega).

Skalaške organizacije v Ljubljani, Jesenicah, Bohinju, Celju in Tržiču so bile organizatorke številnih sanjskih in smučarskih tekaških in alpskih tekmovanj. Skalaši so bili naši prvi sanjski in smučarski državni prvaki (Janez Hlebanja, Luks, Tomaž Godec).

Težko je opisati veliko in pomembno delo Skalašev med obema vojnama, pičlo je odmerjen prostor in mnogo preskope so besede!

Skalaši so bili prvi, ki so kot samostojna slovenska alpinistična odprava obiskali zahtevne francoske gore v centralnih Alpah. Mira Marko Debeljakova je celo plezala v oddaljenih in zahtevnih gorah Škotske.

Miss F. S. Copelandova je uspešno propagirala našo

planinstvo in lepoto naših gora v zunanjem svetu z izrednimi literarnimi prispevki Beautiful Mountains in the Yugoslav Alps.

Jeseniški Skalaši so bili neumorni, nikoli in nikjer se niso plašili težav ali naporov in krvavih žuljev kadar je bilo treba kar koli dobrega in koristnega storiti za napredek in zdravo rast planinstva, plezalnega športa ali alpinizma. Že leta 1924, so na vrhu Triglava razvili ob priliki prvega množičnega obiska Triglava Skalaški prapor, leta 1932, so na Rožci nad Jesenicami slovesno izročili namenu prvo skalaško smučarsko kočjo, vsi Skalaši so leta 1935, zgradili prvo zavetišče v Veliki Dnini pod severno steno Skrlatice, že naslednje leto (1936) pa so znosili na Jezera pod Rokave in Oltar ogrodje za bivak št. 2. Istega leta hočejo Skalaši graditi tudi večji planinski objekt sredi čudovitih smučarskih terenov pod Križem, Dolkovo špico in Stenarjem, kjer danes stoji gorsko zavetišče št. IV. toda na žalost jih je čas in vojna prehitela.

Skalaši, odlični planinski fotoamaterji so s čudovitimi podobami naših gora v številnih kvalitetnih revijah in publikacijah predstavljali lepoto, veličino in fantastične oblike naših gora. Višek pa so ljubitelji dokumentarne in umetniške fotografije dosegli s prvim slovenskim celovečernim planinskim filmom: V kraljestvu Zlatoroga, leta 1930. Komaj so stekli prvi metri slovenskega planinskega filma so Skalaši že začeli snemati drugi film: V triglavskih strminah.

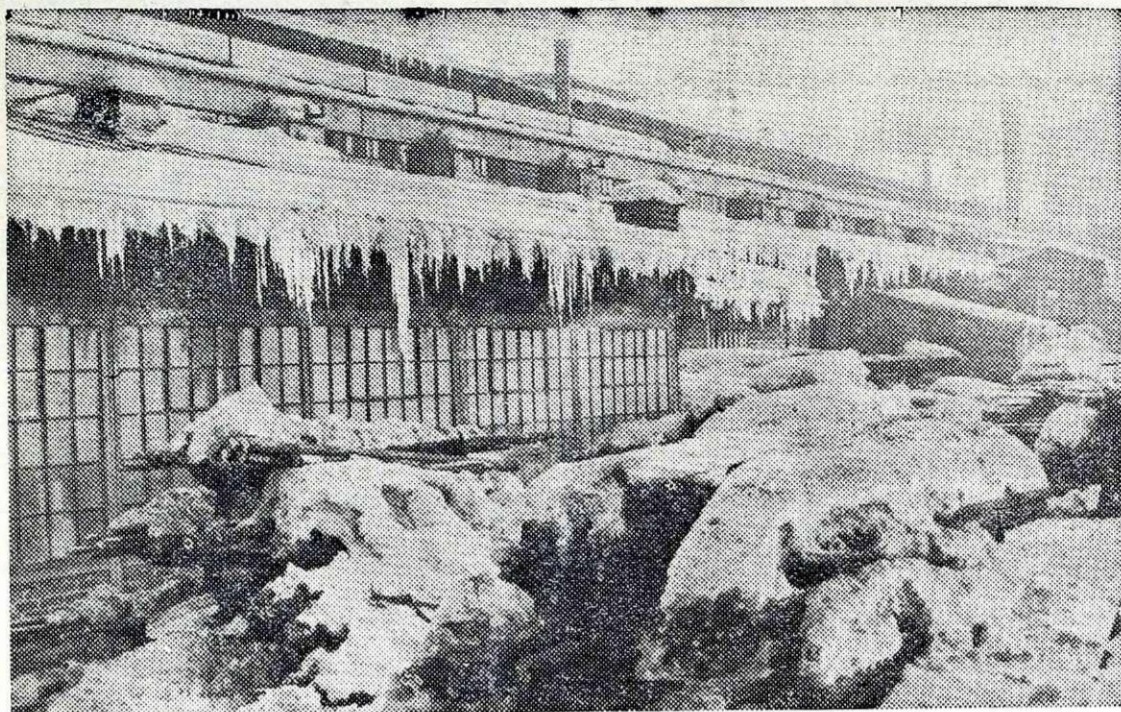
To je vsekakor veliko in pomembno delo in istočasno

tudi vrhunski dosežek ustvarjalnega in delovnega poleta Skalašev.

Letos poteka že petdeset let od skromnega začetka aktivnega dela Skalašev, lažje in kritično se lahko ozremo na prehojeno pot, ki se je vila v strmih ključih strmo navzgor proti postavljenim in težko dosegljivim ciljem, dosegli sicer niso vsega, prav gotovo pa jim moramo priznati veliko. Mnogi izmed njih so se znali tudi v časih NOB pravilno odločiti in usmeriti, svoje moralne in fizične vrednote so znali žrtvovati, za veliki boj so se kovali v visoki šoli gora. Po gorah in gozdovih so se borili in umirali. Svoja mlada življenja so v osvobodilnem boju žrtvovali Miha Arih, Matevž Frelih, Herle, Miran Cizelj, Slavko Prevc, Tomaž Godec, France Ogrin in številni drugi.

V počastitev spomina padlih, ponesrečenih in umrlih Skalašev Dr. Klementa Juga, dr. Slavka Prevca, Valentina Hodnika, Tomaža Godca, Mirana Cizlja, Mirana Marna, Vladimira Topolovca, Matevža Freliha, Franceta Ogrina, Alojza Dereggija, Mire Marko Debeljakove, dr. Henrika Tuma, F. S. Copelandove in mnogih drugih, ki so vzorno kazali pot v lepote in veličino gora, ki so iskali raj pred samim peklom, priporočamo sedanjim himalajsko nastrojenim plezalcem in alpinistom, da naj hodijo po poti, ki so jim jo jasno nakazali ne samo Triglavski prijatelji, Piparji in Drenovci temveč prvenstveno Skalaši. Če bodo izpolnjevali njihovo oporoko, bodo prav gotovo prišli visoko, do zadnjih lovorik in zmag svetovnega alpinizma, to pa je tudi cilj — Planinske zveze Slovenije in v vseh 115 matičnih planinskih društev in prek dvajset alpinističnih odsekov v katere je vključenih prek 65.000 ljubiteljev in obiskovalcev gora.

Uroš Župančič

Zimski motiv iz naše železarnе

Reprezentanca kegljačev na ledu gre na evropsko prvenstvo v Švico

Mednarodna federacija v kegljanju na ledu IFE, ki ima svoj sedež v Münchnu, je že 24. novembra lani razpisala in poslala vabila za udeležbo na 21. evropskem prvenstvu, ki bo 16. in 17. januarja 1971 v Taraspu v Švici. Vabilo so prejeli vse članice IFE, to je Avstrija, Italija, Švica, ZRN, DRN, CSSR in Jugoslavija. Po vrstnem redu je organizacija prvenstva zaupana švicarski zvezi za kegljanje na ledu.

Zveza za kegljanje na ledu Slovenije, ki ima svoj sedež na Jesenicah, je ob koncu novembra in v decembru lani na svojih rednih sejah odbor razpravljala o udeležbi jugoslovanske reprezentance na tej mednarodni prireditvi. V okviru teh razprav ni bilo samo vprašanje določitve reprezentance, pač pa je šlo predvsem in v glavnem, kako zagotoviti in zbrati finančna sredstva, ki so za tako udeležbo potrebna.

Zveza je že 17. 10. 1970 predložila odboru za kakovostni šport pri ZTKS Ljubljana in sicer v okviru programa dela za leto 1971, svoje zahteve in stališča pri odločanju o udeležbi na EP. Šele pred dnevi pa je prejela dokončno rešitev, oziroma odobritev dela potrebnega denarja, ki sicer ne zadošča planiranim potrebam, vendar pa daje možnost za udeležbo na ta način, da se skupni stroški krijejo s prispevki ZTKS, zveze in klubov iz katerih vrst izhajajo reprezentanti. Tako se je šele v teh dneh dokončno odločilo o udeležbi naše reprezentance na EP.

Po razpisu IFE kot doslej vsaka država lahko sodeluje s štirimi moštvi za moštveno tekmovanje, z 12 posameznimi tekmovalci na cilj oz. kot ga običajno imenujemo na bližanje in zbijanje ter s pe-

timi tekmovalci za met na daljavo.

Po pravilih o določanju in sestavi reprezentance je na predlog tehnične komisije odbor zveze prijavil IFE jugoslovansko reprezentanco, ki skupno šteje 24 tekmovalcev v naslednjih sestavih:

Za moštveno tekmovanje:

1. Klub za kegljanje na ledu Jesenice I. »MURKA« v sestavi: Alojz Drinovec, France Božič, Jože Klinar, Karel Koblar in Vladimir Sodja.

2. Klub za kegljanje na ledu Jesenice II. v sestavi: Dami Langus, Ivan Zeleznikar, Tomaž Čufar, Rudi Šapek in Janez Rozman.

3. Sekcija kegljačev na ledu pri balinarskem klubu ŠD Jesenice v sestavi: Franci Rozman, Cveto Bučinel, Stanko Pulec, Rudi Plesničar in Ciril Grabnar.

4. Kegljaški klub na ledu Bled v sestavi: inž. Milan Jerala, Božo Jemec, Anton Kozelj, Ivan Piber in Milan Kokalj.

Za tekmovanje v bližanju in zbijanju (skupno 12) so izbrani iz posameznih klubov:

— Klub za kegljanje na ledu Jesenice: France Božič, Karel Koblar, Ivan Zeleznikar, Rudi Šapek, Janez Rozman.

— Klub za kegljanje na ledu Bled: inž. Milan Jerala, Ivan Piber, Milan Kokalj, inž. Radovan Jemec.

— Sekcija kegljačev na ledu pri balinarskem klubu ŠD Jesenice: Franci Rozman, Stanko Pulec.

— Klub za kegljanje na ledu Kranjska gora: Rade Radinovič.

Za tekmovanje v metu na daljavo so izbrani:

Iz kluba Bled: Božo Jemec in Anton Kozelj, iz kluba Jesenice Jože Klinar in Vladimir Sodja ter sekcije bali narjev Rudi Plesničar.

Kot sodnik v mednarodnem sodniškem zboru bo v imenu naše reprezentance sodeloval inž. Franc Žerjav, tehnični vodja zveze. Glede na pridobljeno znanje in izkušnje v zadnjih letih, ob prisotnosti športne sreče, pričakujemo solidno uvrstitev naših tekmovalcev v mednarodni areni.

E. C.

Zmagoslavje Jeseničanov v Selcah

V soboto 9. I. so bile v Selcah v okviru tekmovanja »Po stezah partizanske Jelovice« sankaske tekme s tekmovalnimi sankami. Tekmovanje je bilo na 1000 m dolgi naravni progi Topole — Zabrakve, ki je bila zelo dobro pripravljena. Tekmovanja se je udeležilo 50 tekmovalcev iz Trziča, Kranja, Begunj, Sore, Selc, med njimi pa je bila tudi 12 članska ekipa Jesenic.

Tekmovanje je bilo zelo zanimivo, saj je bilo to tudi eno od izbirnih tekmovanj za sestavo naše reprezentance, ki se bo udeležila svetovnega prvenstva na umetnih progah v Olangu — Italija in evropskega prvenstva na naravnih progah v Chagunsu — Avstrija.

Jeseniški tekmovalci so bili tokrat najuspešnejši. Pri članih so prva tri mesta zasedli Jeseničani. Prvi je bil Julij Ulčar, drugo mesto je presenetljivo zasedel Jože Divjak, ki je preteklo leto tekmoval še pri mladincih in je bilo to njegovo drugo tekmovanje v članski konkurenci, tretje mesto pa je zasedel Maks Klinar. Četrti je bil Marjan Lombar iz Begunj, peti pa Milan Česen ml. iz Trziča.

Turneja »Treh dežel«

Letošnja skakalna turneja, ki ima prvič naziv »Turneja treh dežel«, je po številu in kvaliteti skakalcev precej prekoslala prejšnje. Včasih je bil to le nekak obračun med Jugoslovani in Avstrijci, medtem ko je letos nastopilo kar 11 držav, od tega skoraj vsi z najboljšimi skakalci. V obračun med alpskimi deželami so se najbolj uspešno vmešali Švedji, medtem ko se Sovjeti, Poljaki, Čehi, Madžari, ki niso prišli z najboljšimi ekipami, niso mogli vmešavati v boj za najboljša mesta.

V Mariboru, ki je bil prizorišče prve tekme, se Jugoslovani niso dali ugnati in so prepričljivo zmagali tako ekipno kot posamezno. Izredno razpoloženi Zajc ni dovolil Bachlerju, da bi ga presenetil in je zmagal z velikim naskokom. Najbolj pa smo bili prijetno presenečeni s tretjim mestom Jeseničana Janeza Demšarja, ki je dokazal, da je bila »Intersport turneja« zanj lepa šola in da se je tam tudi precej naučil. Mesec je še povečal slavje jugoslovanskih skakalcev s petim mestom, ostali pa smo skakali slabše kot znamo, saj je bila nekaterim to sploh prva tekma po treningu v ČSSR in »počitku«, ko je bila prva ekipa na »Intersport turneji«.

REZULTATI: 1. Zajc 222,4 (72, 69,5), 2. Bachler (A) 214,5 (70, 70), 3. Demšar 208,4 (68, 71), 4. Nordgren (Sve) 207,4 (69,5, 69,5), 5. Mesec 206,5 (67,5, 67,5); ostali Jugoslovani: 17. Pudgar, 21. Smolej, 22. Jurman, 24. Pudgar D., 31. Dolhar.

EKIPE: 1. Jugoslavija 637,3, 2. Avstrija 607,0, 3. Švedska 599,2, 4. Poljska 593,7, 5. ZRN 593,0, 6. Švica 590,7.

Na drugi tekmi v Beljaku so se Avstrijci na moč trudili, da bi znanjšali uspeh Jugoslovanov v Mariboru, kar se jim je posrečilo le ob izdatni pomoči domačih merilcev. (Francozi se prav zaradi tega niso udeležili razglasitve rezultatov in sprejema.) Našo čast je spet moral reševati Zajc, ki s četrtim mestom tudi ni zapravil vodstva v skupnem seštevku. Od ostalih Jugoslovanov se je le meni posrečilo vriniti med prvih deset. Tudi ekipno so bili naši v skupnem še zmeraj prvi, le da je prednost nekoliko skopnela zaradi slabšega skakanja ostalih članov prve ekipe Demšarja, Pudgarja in Meseca.

REZULTATI: 1. Mähler 197,6 (71,5, 71), 2. Nordgren 194,4 (71, 71), 3. Bachler 192,3 (71, 67), 4. Zajc 190,0 (67, 69), 5. Göllner 188,5 (70,5, 68), 6. Salhofer 188,5 (69,5, 69), 7. Lichtenegger 187,3 (69, 69), 8. Smolej 185,5 (68, 68), 9. Johanson 185,3 (68, 65,5).

Ostali Jugoslovani: 12. Mesec, 21. Demšar, 22. Pudgar.

EKIPE: Jugoslavija 1.183,8, Sved. 1.176,5, Avstrija 1.169,6.

Tretja tekma v Trbižu naj bi rekoliko popravila slab vtis iz Beljaka, kar se tiče jugoslovanskega skakanja. To smo si vsi zadali za nalogo, predno smo šli na tekmo — toda kot že tolikokrat, smo tudi tokrat počepnili pod tem psihičnim bremenom. Kar po vrsti so vsi slabo skočili in vsi so že težko pričakovali »prekaljenega« Zajca, ki je imel predzadnjo številko med nami. Odločno je začel, toda tudi od ni odskočil pravilno in le z rutino izvelkel 70,5 m, kar je za 7 m manj od prvega Šveda Mählerja. Takoj za njim sem imel številko jaz in sem z 68 m »uspešno« dopolnil serijo naših slabih skokov.

Po tej seriji je bilo jasno, da posamične zmage ne more več osvojiti Jugoslovan, šlo je za ekipno zmago. Čeprav smo v drugi seriji skočili kot znamo (Zajc 76 m, Mesec 75,5 jaz 75,5), pa vendar tudi ekipno nismo mogli več do živega Šveda, ki so dokazali, da niso zastojni severnjaki z bogato skakalno tradicijo.

Rezultati vseh treh tekem: 1. Mähler (Š) 608,3, 2. Zajc 602,6, 3. Bachler (A) 595,8, 4. Nordgren (Š) 587,5, 5. Lichtenegger (A) 585,6, 6. Mesec 583,7, 12. Smolej 560,1, 14. Demšar 558,2, 24. D. Pudgar 531,1, 27. Dolhar 524,7.

Stanko Smolej

Kaj bomo gledali v kinu

Kino RADIO

16. in 17. januarja amer. barvni CS film ČUDEŽNI DR. DOLITTLE, v režiji Richarda Fleiscnera, v glavni vlogi Rex Harison, ob 17. in 19. uri.

18. januarja franc. barv. CS film PUSTOLOVCI, v režiji Roberta Enrica, v glavni vlogi Alain Delon, ob 17. in 19. uri.

19. in 20. januarja amer. film TARZANOV TAJNI ZAKLAD, v režiji Richarda Thorpeja, v glavni vlogi Johny Weissmüller, ob 17. in 19. uri.

21. januarja amer. barvni CS film MAC KENNINO ZLATO, v režiji J. Lee Thompsona, v glavni vlogi Gregory Peck, ob 17. in 19. uri.

22. januarja franc. barvni film SREČNI ZMAGOVALEC, v režiji Yvesa Roberta,

v glavni vlogi Philippe Noiret, ob 17. in 19. uri.

23. in 24. januarja amer. barvni CS film DR. ŽIVAGO, v režiji Davida Leana, v glavni vlogi Omar Sharif, Julie Christie, ob 16. in 19. uri.

Kino PLAVZ

16. in 17. januarja amer. film TARZANOV TAJNI ZAKLAD ob 18. in 20. uri

18. in 19. januarja amer. barvni CS film ČUDEŽNI DR. DOLITTLE ob 18. in 20. uri

20. januarja amer. barvni CS film MAC KENNINO ZLATO ob 18. in 20. uri

21. in 22. januarja italij.-franc. barvni film GUSARSKA LJUBEZEN ob 18. in 20. uri

23. in 24. januarja amer. barvni CS film PLAMENA REKA, ob 18. in 20. uri

Kino DELAVSKI DOM JAVORNIK

16. januarja meh. barvni film DIVJE SRCE ob 19. uri

17. januarja franc. barvni CS film PUSTOLOVCI ob 17. uri, ob 19. uri amer. barvni film NOČ BREZ PRIC

20. januarja italij.-franc. barvni film GUSARSKA LJUBEZEN, ob 19. uri

23. januarja amer. film TARZANOV TAJNI ZAKLAD

Kino DOVJE

16. januarja jug. barv. film IMAM DVE MAMI IN DVA OČETA

17. januarja meh. barv. film DIVJE SRCE

20. januarja amer. barvni CS film ČUDEŽNI DR. DOLITTLE

23. januarja italij.-franc. barvni film GUSARSKA LJUBEZEN

Kino

KRANJSKA GORA

16. januarja amer. barvni film NOČ BREZ PRIC

17. januarja italij.-franc. barvni film GUSARSKA LJUBEZEN

19. januarja franc. barvni CS film PUSTOLOVCI

21. januarja amer. film TARZANOV TAJNI ZAKLAD

23. januarja amer. barvni CS film ČUDEŽNI DR. DOLITTLE

ZAHVALA

Tovarniškem odboru osnovne organizacije sindikata železarne Jesenice se zahvaljujem za novoletno darilo v času zdravljenja na Golniku.

Anton Kozjek
upokojenec
železarne Jesenice

ZAHVALA

Tovarniškem odboru osnovne organizacije sindikata železarne se najlepše zahvaljujem za čestitko in denarno pomoč ob novem letu.

Franz Vaupotič
Golnik

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem sindikalnemu odboru obrata plavž za denarno pomoč, ki mi je bila v času moje bolezni zelo dobrodošla.

Anton Vavtar

ZAHVALA

Sodelavcem na prodajnem in fakturnem oddelku ter analizi tržišča se iskreno zahvaljujem za novoletno darilo in pozornost, za katero sem ob moji bolezni še posebno hvaležna.

Jelka Gogala

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru plinske in vodne energije se zahvaljujem za denarno pomoč v času mojega bolovanja.

Jože Čadež

Na osnovi čl. 28 pravilnika o delovnih razmerjih železarne Jesenice, dajemo naslednjo

OBJAVO

za prosti delovni mesti:

1. 6140 U-4 vodja konstr. delav. v str. delav. 1 mesto

2. 6328 D-5 delovodja SV v jeklarni 2 mesti

POGOJI:

Pod točko 1. se zahteva strojna fakulteta I. stopnje in 2 leti prakse ali STŠ — strojni odd. in najmanj 6 let prakse v stroki.

Pod točko 2. se zahteva STŠ — strojni odd. in najmanj 5 let prakse v stroki.

Prijave z osnovnimi podatki in podatki o strokovnosti je v roku 8 dni poslati na kadroviski sektor železarne Jesenice.

Kadroviski sektor

OBVESTILO

Ravnateljstvo tehniške in poklicne šole obvešča absolvente, da bodo zaključni izpiti v januarjem roku od 22. do 27. januarja. Kandidati naj vložijo prijavo v tajništvo šole do 20. januarja.

Ravnateljstvo

Železarski izobraževalni center Jesenice

razpisuje

prosto delovno mesto

KURJAČA — HISNIKA

Pogoj za sprejem: kvalificirani kurjač.

Osebnih dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov v zavodu ŽIC. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta. Vloge pošljite upravi železarskega izobraževalnega centra Jesenice. Informacije dobite na tel. številko 610 ali 607.

OBČANOM TERENA PODMEŽAKLJA

Občane terena Podmežaklja opozarjamo na predavanja o narodni obrambi (civilni zaščiti). Predavanja so zelo zanimiva in koristna. Poleg tega je po zakonu o narodni obrambi udeležba na teh predavanjih za vsakega občana obvezna.

Od vsake družine naj se predavanj udeležuje vsaj po eden. Zato prosimo, da redno obiskujete zanimiva in za obrambno vzgojo prebivalstva važna predavanja.

Ker je vzgoja prebivalstva o civilni zaščiti predpisana z zakonom o »Narodni obrambi«, se lahko zgodi, da bo občinski organ za prekrške klical koga tudi na odgovornost. Zato upoštevajmo napore občinske komisije za narodno obrambo, katera ta predavanja organizira in se predavanj v čim večjem številu udeležujemo.

Komisija za civilno zaščito,
teren Podmežaklja

RAZPIS

Krajevna skupnost »SAVA« Jesenice

razpisuje
delovno mesto

TAJNIKA

z nepopolnim delovnim časom

Interesenti naj vložijo pismene vloge v pisarno krajevne skupnosti do 20. januarja 1971, vsako sredo od 16. do 18. ure.

Razpisano delov. mesto bi najbolj ustrezalo upokojencu.

OBVESTILO

Vpisovanje šolskih novincev v 1. razred osnovne šole na Koroški Beli bo v tednu od 18. do 22. 1. 1971 vsak dan od 10. do 13. ure, v sredo 20. 1. tudi popoldne do 17. ure v pisarni osnovne šole na Koroški Beli.

Za vpis pridejo v poštev otroci rojeni leta 1964 in otroci, rojeni do 30. junija 1965. leta.

Vpisovanje bo za otroke šolskega okoliša Javornik, Kočna, Javorniški Rovt, Koroška Bela in Potoki.

Otroci z Blejske Dobreve in Lipc bodo imeli vpisovanje v osnovni šoli na Blejski Dobravi v četrtek 21. 1. in petek 22. 1. 1971 od 12. do 14. ure in od 16. do 18. ure.

Za vpisovanje naj prinesejo starši s seboj:

— izpisek iz rojstne matične knjige

— potrdilo o cepljenju otroka proti nalezljivim boleznim.

Za otroke, ki ne obiskujejo vrtca, bo obenem vpisovanje v malo šolo.

HORTIKULTURNO DRUŠTVO JESENICE

vabi

vse ljubitelje cvetja in zelenja na predavanja, ki bodo spet vsako sredo zvečer ob 18. uri v učilnici železniške postaje Jesenice.

Hortikulturno društvo
Jesenice

ZAHVALA ŠPORTMETALU

Uprava hokejskega kluba je v razpravi o organizaciji hokejske tekme Jesenice : Olimpija povsem enoglasno ugotovila, da ima za nemoten potek celotne prireditve veliko zaslug tudi kolektiv športmetala s svojim vodstvom.

Dvodnevno neumorno delo pri čiščenju ogromnih količin snega na igrišču in tribunah, za katero je kolektiv žrtvoval tudi precejšnja finančna sredstva, je bilo za upravo kluba in igralce neprecenljive vrednosti. Zaradi pomoči športmetala, milice in komunalnih služb mesta Jesenic, se je ta, za Jesenice tako pomembna tekma, končala tudi po organizacijski plati brezhibno in tako rekoč brez napake.

Zato se klub čuti dolžnega izreči kolektivu športmetala in njegovemu vodstvu zahvalo za ves trud in sredstva, ki jih je vložil v ta namen in upa, da bodo klubu tudi v bodoče tako nesebično pomagali, klub pa se bo trudil, da bi vse težave reševali sporazumno in da bi Jeseničanom še kdaj pripravili tako veselje kot ob tej tekmi.

SMUČARSKI TEČAJI

Občinska zveza za telesno kulturo Jesenice in smučarske organizacije v občini bodo tudi to zimo organizirale smučarske tečaje za začetnike.

Letošnji tečaji se bodo pričeli že teden dni pred počitnicami in sicer 25. januarja, med počitnicami pa se bodo najboljši že lahko udeležili nadaljevalnega tečaja pri smučarskem društvu Jesenice in tudi po ostalih klubih.

Razpis in vse podrobnosti v zvezi s tečaji bodo objavljeni v naslednji številki železarja.

OBVESTILO

Odbor smučarske vlečnice v Mojstrani obvešča vse delavce, zaposlene v železarni in njihove svojce, da so v prodaji karte s popustom. Cena karti je 7 din in velja za vse dneve v tednu, tudi za nedelje in večerne ure, ko je smučišče razsvetljeno. Karte lahko dobite na tovarniškem odboru osnovne organizacije sindikata železarne in pri vseh športnih referentih v obratih železarne.

OBVESTILO NOGOMETASEM NK JESENICE

V telovadnici TVD Partizan Koroška Bela so se pričeli redni treningi po naslednjem urniku:

ob ponedeljkih od 18. do 20. ure člani in mladinci

ob sredah in petkih od 16. do 18. ure pionirji

od 18. do 20. ure člani in mladinci

Treningi so za vse nogometaše obvezni!

Odbor

Prepričljiv poraz Olimpije

Veliki derbi je za nami. In vsi tisti, ki smo morda trepetali za usodo naše ekipe, smo si oddahnili. Po nekaj dobrih igrah Olimpije in slabih Jesenic v zadnjem času, smo videli, kako je državni prvak z 9:2 pregazil svojega, v izjavah potencialnega tekmeča.

Še po začetku tekme se je na tribune, ki so jih prizadevni delavci športmetala očistili snega, valilo vse polno ljudi. Med njimi je bilo tudi mnogo navijačev Olimpije, ki so pričakovali, da bo dolgoletni prvak vendarle pokleknil. Pokleknila je Olimpija, pa čeprav jo je Roman Smolej povedel v 4. minuti v vodstvo, ko so domačini imeli igralca manj.

V naslednjih trenutkih, ki so bili zaradi vodstva gostov najtežji, so pomembno vlogo zaigrali Knez in naš tretji napad Košir, Eržen, Milan Jan. Rudi je obranil dva prodora Ljubljancanov, Milan pa je ujel dolgo, lepo zamišljeno podajo Eržena in od desne strani prevaril Galeta. Tako je bilo v 8. minuti 1:1.

Od takrat dalje je bilo Olimpijinim napadom videti vedno manj. Domačini so jo stisnili v obroč in zadetek Jeseničanov je visel v zraku. V 17. minuti se je Razinger zadnji hip odločil, da ni od daleč streljal v gnečo, podal je prvemu možu vseh jugoslovanskih branilcev Ravniku in bilo je 2:1. Še v isti minuti je Košir še povisal. Temu je sledil protinapad Olimpije, vendar se je igra kmalu spet preselila pred njihova vrata. Minuto pred koncem tretjine je Mlakar z mojstrskim strelom iz obrata premagal svojega, v privatnem življenju dobrega prijatelja Galeta in že po prvi tretjini je bil rezultat tak, kot je bil konec prve tekme, ki sta jo letošnjo sezono igrala tekmeča na Jesenicah.

V drugi tretjini tempo ni dosti popustil, največje besedo pa je imel naš prvi napad Poljanšek, Tišler, Felc. Že takoj v začetku je Gale le s težavo ubranil Felčev strel od daleč. V 26. minuti pa je Felc podal Tišlerju, ki je streljal, Gale je ploščico odbil, toda spet do Felca in ta je poskrbel, da se je igra spet začela na sredini igrišča.

Gostje so po tem zadetku zamenjali vratarja Galeta, ki je živčno povsem klonil, z Albrehtom. Jeseničani so imeli ničkoliko priložnosti, da bi ga premagali. Po grobem prekršku nad Gorazdom Hitijem, sta sodnika dosodila kazenski strel, ki ga je izvedel Felc. V trenutku, ko je že preigral Albrehta, se ploščica in palica zaradi hrpavega ledu nista ujeli in rezultat je ostal nespremenjen vse do 37. minute, ko je po treh priložnostih Tišlerja, Rudi Hiti pobegnul in zmanjšal na 5:2. V 39. minuti je Zbontar prestregel ploščico

na meji Olimpijine obrambne tretjine in zadel mnežo desnega kota Albrehtovih vrat.

V 46. minuti je igralec gostov Seme zadel vratnico, nato pa, najbrž zato, da ne bi izgubil slovesa surovega igralca, s palico pridrsal nad Koširja in ga napadel ter poškodoval. Po pravilih vsakemu prekršku, kjer se pokaže le kaplja krvi, sledi kazen petih minut izključitve. Tako sta sodnika res za pet minut postavila Semeta na hladno, za Olimpijo pa so te minute postale najbolj vroče. Jeseničani so dali v številčni premoči še tri gole. Najprej se je v listo strelcev z izredno lepim začetkom v 47. min. vpisal Poljanšek, ki mu je podal Tišler, minuto kasneje sta ta dva igralca zamenjala vlogi in Tišler je od blizu zadel mrežo. Končni rezultat pa je postavil Razinger, ki se je iznenada pojavil blizu vrat in dosegel svoj peti zadetek v letošnjem prvenstvu. Jeseničani so tako s tremi zadetki dobro izkoristili Semetovo izključitev in Košir mu je dejal, da bi se mu za tri zadetke še enkrat pustil poškodovati.

Do konca tekme smo videli še dve mojstrski obrambi Kneza in nenehno upiranje Olimpije, da ne bi prejela še kakšnega zadetka. Na njihovo srečo jih je dvoštevilčnega poraza nehote rešil Felc, ki je stal v vratarškem prostoru, ko je Tišler zadel mrežo.

Čeprav so Jeseničani zmagali s tako visokim rezultatom, kot ga najbrž ni nihče pričakoval, sploh pa ne po izredno optimističnih in napihnjenih izjavah gostov, niso igrali tako kot znajo. Poleg tega so nastopili brez Francija Smoleja, ki ima nogo v mavcu, Zbontar je bil bolan, Felc pa poškodovan. Olimpija je samo v začetku prikazala igro, s kakršno bi nam morda lahko iztrgala zmago, kasneje pa je igrala

povsem podrejeno vlogo. Nastopila pa je brez Lapa in Vnuka.

Če bi hoteli poiskati najboljšega igralca tekme, je bil to prav gotovo Knez, ki proti Olimpiji sploh še nikoli ni zatajil. Pri Olimpiji pa ni bilo niti enega igralca, ki bi bil kaj bolj viden, še najboljši pa je bil Rudi Hiti.

Sodniški par Krisch in Hegediš je sodil skoraj brez napak, predvsem zaradi Hegediša, ki je že takoj v začetku pokazal, da bo sodil tako kot je treba.

Ta igra in zmaga sta Jeseničanom prinesla petnajsti zaporedni naslov državnih prvakov že tri kola pred koncem tekmovanja, hkrati pa so si s tem privabili nazaj veliko pristašev, ki so v zadnjem času že nekajkrat odšli razočarani izpod Mežaklje. Nedvomno pa jim petnajsta osvojitve naslova daje več upanja, da bodo naleteli na več razumevanja pri tistih, ki lahko pomagajo pri postavitvi strehe nad drsališčem na Jesenicah.

Jeseničani imajo do konca prvenstva še tri tekme, prvo pa igrajo v soboto v Ljubljani s Slavijo, ki je v preteklem kolu v Zagrebu presenetljivo remizirala z Medveščakom. Kljub temu, da je Slavija zaradi svojega bunkerskega sistema igre, za nas neugoden nasprotnik, kaj drugega kot zmage ne moremo pričakovati.

Jeseničani bodo poleg tega v nedeljo odigrali še zadnjo, enkrat že preloženo, tekmo za alpski pokal z Bolzanom, ki bo ob 19. uri.

V primeru pa, da se bodo v jugoslovanskem pokalu uvrstili v finale, pa bodo igrali prvo tekmo z Olimpijo na Jesenicah. Odločitev o njihovem nadaljnjem tekmovanju pa bo padla v petek, ko bodo igralci Medveščaka in Jesenic nadaljevali z izvajanjem kazenskih strelav.

Ena od zapravljenih priložnosti v tekmi s švicarskimi prvaki

Kr. gora je razočarala

Pravijo, da za veseljem žalost pride. Tako se je zgodilo tudi v zadnjih dveh tekmah Kranjske gore v B skupini hokejskega tekmovanja.

Po dobri igri v Beogradu, ko so igrali neodločeno s favoriziranim Partizanom, so doma izgubili z Beogradom 2:4.

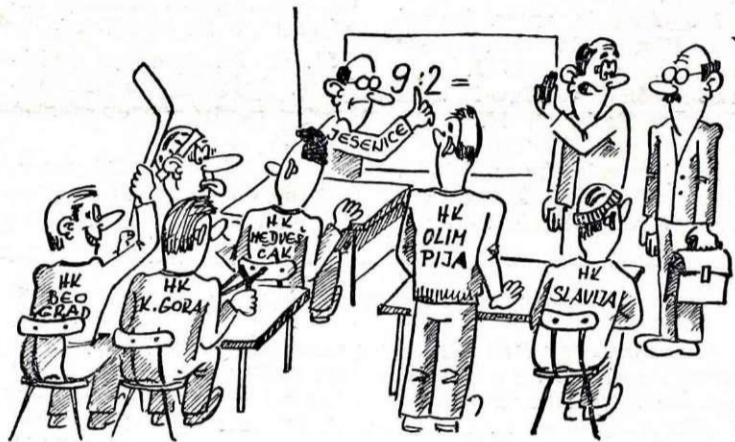
Tekma je bila v nedeljo dopoldne in morda je bil to delen vzrok za slabo igro; ne pa bi bili smeli igrati tako zanič in tudi brez volje. Brez dvoma so si sami sebi naredili kaj slabo uslugo, saj se s porazi na domačih tleh ne bodo mogli potego-

vati za ponovno vrnitev v I. ligo. Seveda pa je še čas, da se to popravi. Strelca za Kr. goro sta bila Smagin in Hafner.

To soboto igralci Kr. gore gostujejo v Celju.

V nedeljo zvečer pa je bila na programu tekma mladinskega prvenstva Slovenije. Srečali sta se Kr. gora in Olimpija, ki so jo kranjskogorci brez težav premagali s 7:1. Strelci za domačine so bili Hafner, Smagin in Medved po 2 ter Berlisk po 1.

Z.

V šoli... »Ne gre in ne gre mi to razmerje v glavo«

Čigava kuhinja?

Vsem, ki se zanimajo za jeseniški oziroma za jugoslovanski hokej, nam je bolj ali manj znano, kaj se dogaja oz. se je že zgodilo, da bi prišlo do razpleta v jugoslovanskem pokalu, do katerega je prišlo po dveh neodločenih tekmah Medveščaka in Jesenic. Najprej je bilo v Zagrebu 7:7, nato pa na Jesenicah 3:3 oz. po izvajanju petih kazenskih strelav 6:6.

Ker se sodnika, službujoči delegat in obe moštvi zaradi pomanjkljivo sestavljenih pravil niso mogli odločiti, kako naj nadaljujejo s tekmo, sta jo sodnika zaključila. Tekmovalna komisija pa naj bi izrekla zadnjo besedo.

Ob upoštevanju večjega števila doseženih zadetkov Jeseničanov v gosteh, je komisija sklenila, da se v finale uvrste Jeseničani. Komisija je tako sklenila še pred prvenstveno tekmo Jesenice : Olimpija, ki so jo Ljubljanci nameravali dobiti.

Medveščak pa se s tem sklepom ni strinjal in predlagal, da bi odigrali še dve tekmi. Jeseničani pa so se bolj ogrevali za to, da bi odigrali samo eno in to lahko na nevtralnem terenu.

Po tekmi Jesenice in Olimpije, za katero vemo, kako se je končala, pa je odbor za hokej ZDKŠJ ugotovil, da odločitev tekmovalne komisije ni bila pravilna. Odbor, ki mu predseduje predsednik HK Olimpija Puterle, v njem pa so še Vidic, Aljančič, Berc in Božič, ki so bili navzoči, ni pa bilo jeseniškega predstav-

nika Talarja, je razsodil takole:

1. odločitev o zmagovalcu polfinalnega dela tekmovanja Jugo-cupa HK JESENICE : HK MEDVEŠČAK se izvede na ta način, da obe ekipi HK JESENICE in HK MEDVEŠČAK na Jesenicah nadaljujejo z izvajanjem kazenskih strelav do končne odločitve. Predhodno morata obe ekipi žrebati kdo izvede prvi kazenski strel.

2. kazenske strele izvaja tisti igralec, ki ga določi vodstvo ekipe, vendar samo iz spiska igralcev, ki so 5. 1. 1971 vnešeni v tekmovalni zapisnik omenjene tekme, sicer pa brez karkršne koli omejitve. V teku izvajanja kazenskih strelav je dovoljeno menjati vratarja.

3. Odbor ugotavlja, da je po koledanju prva finalna tekma že 19. 1. 1971 in je zaradi tega treba, da se izvajanje kazenskih strelav izvrši v petek, dne 15. 1. 1971.

4. stroške nadaljevanja izvajanja kazenskih strelav na Jesenicah nosi HK JESENICE za kompletno ekipo. HK Jesenice določi uro in o tem obvesti delegirana sodnika in delegata.

Kakšna je pri tem računica in kdo je računar? Vemo, kako je s kazenskimi streli. Ni nujno, da pri njih zmaga najboljši. In kdo bi imel največ koristi, da bi Jeseničanom spodrsnilo in se ne bi uvrstili v finale: kaže, da bi nekdo na vsak način rad prišel vsaj do jugoslovanskega pokala, če je bil že za naslov državnega prvaka prikrajšan.